

د لومړي تواريخ کتاب

د آدم نه تر ابراهيم پوري

(پيداښت ۵: ۱-۳۲، ۱۰: ۱-۳۲، ۱۱: ۱-۱۰، ۲۶-)

۱-۴) آدم د شيت پلار ؤ او دا د شيت اولاده وه: انوش د هغه زوی ؤ، قينان د هغه لمسی او مهليليل د هغه کړوسی ؤ. د شيت نوره اولاده دا وه: يارد د مهليليل زوی ؤ، خونخ د يارد زوی ؤ، متوشالح د خونخ زوی ؤ، لمک د متوشالح زوی او نوح د لمک زوی ؤ. نوح درې زامن درلودل چې نومونه يې دا وو: سام، حام او يافت.

۵) د يافت زامن: جومر، ماجوج، مادای، ياون، توبال، ماشک او تيراس. ۶) د جومر زامن: اشکناز، ريفات او توجرمه. ۷) د ياون زامن: اليشه، ترشيش، کتيان او رودانيان.

۸) د حام زامن: کوش، مصر، فوط او کنعان. ۹) د کوش اولاده سيبا، حويله، سبتنه، رعمه او سبتکا وه. د رعمه اولاده شيبا او ددان وه. ۱۰) د کوش يو زوی نمرود نومېده، هغه د نړۍ لومړنی قوي جنگيالی ؤ. ۱۱) د مصر له اولادې څخه د لوديانو، عناميانو، لهايانو، نفتوحيانو، ۱۲) فتروسيانو، کسلوحيانو او د کريت قومونه جوړ شول. (کسلوحيان د فلسطينيانو نيکونه وو). ۱۳) کنعان د صيدون او حيت پلار ؤ چې صيدون د هغه مشر زوی ؤ. همدارنگه کنعان ۱۴-۱۶) د بيوسيانو، اموريانو، جرجاشيانو، حويانو، عرقيانو، سينيانو، ارواديانو، صماريانو او حماتيانو د قومونو نيکه هم ؤ.

۱۷) د سام زامن عيلام، آشور، ارفکشاد، لود او آرام وو. د آرام زامن عوص، حول، جاتر او ماشک

وو. (۱۸) ارفکشاد د شالح پلار و او شالح د عیبر پلار و. (۱۹) عیبر دوه زامن درلودل، د یو نوم فالج و حکه چې د هغه په وخت کې د نړۍ خلک ووپشل شول. د هغه د ورور نوم یقطان و. (۲۰) د یقطان خڅه الموداد، شالف، حزموت، یارح، (۲۱) هدورام، اوزال، دقله، (۲۲) عوبال، ایمائیل، شیبا، (۲۳) اوفیر، حویله او یویاب پیدا شول. دا ټول د یقطان زامن وو.

(۲۴) - (۲۷) د سام په اولاده کې دا خلک شامل وو: ارفکشاد، شالح، عیبر، فالج، رعو، سروج، ناحور، تارح او ابرام چې وروسته یې نوم په ابراهیم بدل شو.

د ابراهیم اولاده

(پیدایښت ۲۵: ۱۲ - ۱۶)

(۲۸) ابراهیم دوه زامن درلودل: اسحاق او اسماعیل.

(۲۹) - (۳۱) اسماعیل دولس زامن درلودل چې په لاندې ترتیب سره زېږېدلې وو: نبایوت، قیدار، ادیبیل، مبسام، مشماع، دومه، مسا، حدد، تیما، یطور، نافیش او قدمه.

(۳۲) ابراهیم او د هغه وینځې قطوره شپږ زامن درلودل چې دا یې نومونه وو: زمران، یقشان، مدان، مدیان، یشباق او شوحا. یقشان د شیبا او ددان پلار و. (۳۳) د مدیان زامن دا وو: عیفه، عیفر، خنوک، ایبداع او الدعده.

د عیسو اولاده

(پیدایښت ۳۶: ۱ - ۱۹)

(۳۴) د ابراهیم زوی اسحاق دوه زامن درلودل: عیسو او اسراییل یعنې یعقوب. (۳۵) د عیسو زامن:

الیفاز، رعوییل، یعوش، یعلام او قورح. (۳۶) د الیفاز زامن: تیمان، اومار، صفی، جعتام، قناز او عمالیق. تمناع د عمالیق مور وه. (۳۷) د رعوییل زامن: نحت، زارح، شمه او مزه.

لومړني ادوميان

(پیدایښت ۳۶: ۲۰ - ۳۰)

(۳۸) د سعیر زامن دا وو: لوتان، شوبال، صبعون، عنه، دیشون، ایصر او دیشان. (۳۹) د لوتان زامن حوري او هومام وو. تمناع د لوتان خور وه. (۴۰) د شوبال زامن علوان، مناحت، عیبال، شفی او اونام نومېدل. ایه او عنه د صبعون زامن وو.

(۴۱) عنه د دیشون پلار ؤ او د حمران، اشبان، یتران او د کران نیکه ؤ. (۴۲) د ایصر زامن: بلهان، زعوان او یعقان. د دیشان زامن: عوص او اران.

د ادوم پاچاهان

(پیدایښت ۳۶: ۳۱ - ۴۳)

(۴۳) - (۵۰) له دې څخه مخکې چا په اسراییلو باندې پاچاهي نه وه کړې. لاندې ذکر شوو پاچاهانو په ترتیب سره وروسته د هر یو له مړینې د ادوم په هېواد باندې پاچاهي وکړه:

بالغ د بعور زوی چې د دینهابه د ښار څخه یې په ادوم باندې حکومت کاوه.

یوباب د زارح زوی چې له بصري څخه ؤ.

حوشام چې د تیمان له هېواد څخه ؤ.

حداد د بداد زوی چې له عویت څخه ؤ (هغه مدیانیانو ته د موآب په خاوره کې په جگړه کې

ماتي ورکړه.)

سمله چې له مسريقه څخه ؤ.

شاوول چې د رحوبوت د بنار څخه ؤ او دا بنار د سيند په غاړه پروت دى.

بعل حانان چې د عكبور زوى ؤ.

حداد چې له فاعو څخه ؤ. (د هغه د بنځې نوم مهيتبيل ؤ چې د مطرد لور وه او د ميذهب

لمسى وه.) (٥١) وروسته حداد هم مړ شو.

دا د ادوميانو قبيلوي مشران وو: تمناع، علوه، يتيت، (٥٢) اهولييامه، ايله، فينون، (٥٣) قناز، تيمان،

مبصار، (٥٤) مجديبيل او عيرام.

د يهودا اولاده

(١) - (٢) اسراييل يعنې يعقوب دولس زامن درلودل چې نومونه يې دا وو: رويين، شمعون، لاوي،

يهودا، يساكار، زبولون، دان، يوسف، بنيامين، نفتالي، جاد او اشير.

(٣) يهودا او د هغه كنعانى بنځې بتشوع درې زامن درلودل چې نومونه يې دا وو: عير، اونان او

شيله. خو د هغه مشر زوى عير دومره بد سپرى ؤ چې خښتن هغه وواژه. (٤) يهودا او د هغه انرور

تامار هم دوه زامن درلودل چې نومونه يې دا وو: فارص او زارح. يهودا ټول پنځه زامن درلودل.

(٥) فارص دوه زامن درلودل: حصرون او حامول. (٦) د هغه ورور زارح پنځه زامن درلودل:

زيمري، ايتان، هيومان، كلكول او دارع. (٧) عخان چې د زارح له اولادې څخه او د كرمي زوى ؤ د

اسراييلو په قوم باندې يې افت او مصيبت راوست، ځكه چې ده هغه شيان د خپل ځان دپاره وساتل

چې خښتن ته وقف شوي وو. (٨) ايتان يو زوى درلود چې عزريا نومېده.

د داود پاچا نیکونه

٩ د حصرون زامن: یرحمیل، رام او کالیب. ١٠ رام د عمیناداب پلار او د نحشون نیکه ؤ چې د یهودا یو قبیلوي مشر ؤ. ١١ سلما د نحشون زوی، بوغزی یې لمسی ١٢ او عوبید یې کړوسی ؤ. د عوبید د زوی نوم یسی ؤ. ١٣-١٥ یسی اووه زامن درلودل چې په لاندې ترتیب سره زېږېدلي وو: الیاب، ایناداب، شمعی، نتیل، ردای، اوصم او داود. ١٦ یسی دوه لورگانې هم درلودې چې نومونه یې زرویه او ایجایل وو. زرویه د ابشای، یوآب او د عسائیل مور وه. ١٧ د ایجایل مېړه یتر ؤ، یتر د اسماعیل د اولادې څخه ؤ او د هغوی زوی عماسا نومېده.

د حصرون اولاده

١٨ د حصرون زوی کالیب د عزوبې سره واده وکړ او هغوی د یریعوت په نامه یوه لور درلودله چې د یشر، شوباب او اردون مور وه. ١٩ د عزوبې له مړینې څخه وروسته کالیب د افراتې سره واده وکړ. افراتې حور وزېږاوه. ٢٠ حور د اوري پلار او د بصلییل نیکه ؤ. ٢١ کله چې حصرون شپېته کلن شو، هغه د ماخیر د لور سره چې د جلعاد خور وه، واده وکړ. هغې د سجوی په نامه یو زوی وزېږاوه. ٢٢ سجوی د یاییر پلار ؤ چې د جلعاد په سیمه کې یې په درویشتو ښارگوټو باندې حکومت کاوه. ٢٣ خو یو څه موده وروسته د جشور او د سوریې قومونو په هغه سیمه کې شپېته ښارگوټي ونيول، په دې کې د یاییر کلي هم شامل وو او همدارنگه یې د قنات ښارگوټی او نژدې کلي هم ونيول. د جلعاد د سیمې ټول خلک د ماخیر له اولادې څخه وو.

٢٤ د حصرون له مړینې څخه وروسته کالیب افراتې ته لاړ او د حصرون ښځې ابیه، اشحور

وزېړاوه چې د تقوع پلار ؤ.

د یرحمیل اولاده

۲۵ د حصرون مشر زوی یرحمیل پنځه زامن درلودل: رام تر ټولو مشر او نور یې بونه، اورن،

اوصم او اخیا وو. ۲۶ د یرحمیل دوهمه ښځه عطاره نومېدله او هغې اونام وزېړاوه. ۲۷ رام

درې زامن درلودل: معص، یامین او عاقر. ۲۸ اونام دوه زامن درلودل: شمای او یاداع.

شمای هم دوه زامن درلودل: ناداب او ایشور. ۲۹ ایشور د اییحایل سره واده وکړ او هغې دوه زامن احبان او مولید وزېړول. ۳۰ ناداب دوه زامن درلودل: سلد او افایم. سلد هېڅ اولاد نه درلود.

۳۱ د افایم زوی یشعي نومېده، هغه د شیشان پلار او د احلاي نیکه ؤ.

۳۲ د شمای ورور یاداع دوه زامن درلودل: یترا او یوناتان. یترا هېڅ اولاد نه درلود، ۳۳ خو

یوناتان دوه زامن درلودل چې نومونه یې فالت او زازا وو.

۳۴ شیشان لورگاني درلودلې، خو هېڅ زامن یې نه درلودل. هغه یو مصري غلام درلود چې یرحاع

نومېده. ۳۵ هغه خپله لور یرحاع ته په نکاح ورکړه او هغې ورته عتای وزېړاوه. ۳۶ عتای د

ناتان پلار او د زاباد نیکه ؤ. ۳۷-۴۱ د زاباد په اولاده کې دا خلک شامل وو: افلال د هغه زوی،

عوبید د هغه لمسی، ییهو د هغه کړوسی او د هغه نوره اولاده: عزریا، حالص، العاسه، سسمای، شلوم،

یقمیا او الیشمع.

د کالیب نوره اولاده

۴۲ د یرحمیل ورور یعنې د کالیب زامن: مشر زوی یې میشاع د زیف پلار ؤ او ماریشه د حبرون

پلار و. (۴۳) حبرون خلور زامن درلودل: قورح، تفوح، راقم او شمع. (۴۴) شمع د راحم پلار او د یرقعام نیکه و. راقم د شمای پلار، (۴۵) د ماعون نیکه او د بیت صور غور نیکه و.

(۴۶) عیفه د کالیب وینځه وه او حاران، موزا او جازیز د هغوی زامن وو. حاران په خپل زوی باندي هم د جازیز نوم کېښود. (۴۷) یو سړی چې یهدای نومېده، شپږ زامن یې درلودل چې دا یې نومونه وو: راجم، یوتام، جیشان، فالت، عیفه او شاعف.

(۴۸) معکه د کالیب یوه بله وینځه وه او هغې ورته دوه زامن شابر او ترحنه وزېږول. (۴۹) وروسته د هغوی دوه نور زامن وزېږېدل چې نومونه یې دا وو: شاعف چې د مدمني د ښارگوټي بنیاد ایښودونکی و او شوا چې د مکینا او جبعاد د ښارگوټو بنیاد ایښودونکی و. عکسه د کالیب لور وه. (۵۰) د کالیب لمسي: د کالیب او د افراټي مشر زوی حور درې زامن درلودل: شوبال د قریه یعارم د ښارگوټي بنیاد ایښودونکی، (۵۱) سلما د بیت اللحم د ښارگوټي بنیاد ایښودونکی او حاریف د بیت جادر د ښارگوټي بنیاد ایښودونکی. (۵۲) د قریه یعاریم د ښارگوټي بنیاد ایښودونکی شوبال د هرواه پلار او د منوحوت د نیمایي خلکو نیکه و. (۵۳) هغه طایفي چې په قریه یعاریم کې اوسېدلې، هغه دا دي: یتریان، فوتیان، شوماتیان او مشراعیان وو. (د زرعه او اشتاول د ښارونو خلک د دغو طایفو غړي وو.)

(۵۴) سلما د بیت اللحم د ښارگوټي بنیاد کېښود او هغه د نطوفاتیانو نیکه و. همدارنگه هغه د عطروت بیت یوآب د خلکو، د نیمایي مانحتیانو او د زرعیانو نیکه هم و. (۵۵) هغه طایفي چې د اسنادو په لیکلو او په کاپي کولو کې یې مهارت درلود او د یعبیز په ښارگوټي کې اوسېدلې په لاندې ډول دي: ترعاتیان، شمعاتیان او سوکاتیان. قینیان د حمت اولاده وه او حمت د ریکاییانو نیکه هم و.)

۳ (۱) دا د داود زامن وو چې په حبرون کې زېږېدلي وو:

مشر يې امنون نومېده چې مور يې اخينوعم له يزرعيل څخه وه؛ دوهم يې دانيال ؤ چې مور يې اييجليل له کرمله وه.

(۲) درېم يې ابشالوم ؤ چې مور يې معکه نومېدله چې د جشور د پاچا تلمای لور وه؛ څلورم يې ادونيا ؤ چې مور يې حجيت نومېدله.

(۳) پنځم يې شفتيا ؤ چې مور يې ابيطال نومېدله او شپږم يې يترعام ؤ چې مور يې عجله وه.

(۴) دا شپږ واړه د هغو اووه نيمو کلونو په دوران کې زېږېدلي وو کله چې داود په حبرون کې پاچاهي کوله.

هغه په اورشليم کې دري دېرش کاله پاچاهي وکړه. (۵) په اورشليم کې د هغه نور زامن هم وزېږېدل. د هغه نېځه بتشبع چې د عمييل لور وه، هغه ته يې څلور زامن وزېږول چې نومونه يې دا وو: شمعي، شوباب، ناتان او سليمان. (۶) داود نور نهه زامن هم درلودل: اييحار، اليشوع، اليفالط، (۷) نوجه، نفيج، يافيع، (۸) اليشمع، الياداع او اليفلط. (۹) له دغو ټولو زامنو پرته داود د خپلو وينځو څخه هم زامن درلودل. هغه يوه لور هم درلودله چې تامار نومېدله.

د سليمان پاچا څخه وروسته پرله پسې ځای ناستي

(۱۰) - (۱۵) د سليمان اولاده چې ټول پاچاهان وو، داسې وه: رحبعام د هغه زوی، ابيا د هغه لمسی،

اسا د هغه کړوسی. د هغه نوره اولاده په ترتیب سره په لاندې ډول وه: یهوشافاط، یهورام، اخزیا، یوآش، امصیا، عزریا، یوتام، آحاز، حزقیاء، منسی، آمون او یوشیا. یوشیا څلور زامن درلودل چې نومونه یې یوحانان، یهویاقیم، صدقیا او شلوم دي. (۱۶) یهویاقیم دوه زامن درلودل: یهویاکین او صدقیا.

د یهویاکین پاچا اولاده

(۱۷) یهویاکین چې بابل ته د بندي په توگه یووړل شو اووه زامن درلودل. د هغه نومونه دا وو: شالتي ییل، (۱۸) ملکیرام، فدايا، شنازر، یقمیا، هوشاماع او ندييا. (۱۹) فدايا دوه زامن درلودل: زروبابل او شمعي. زروبابل هم دوه زامن درلودل: مشلام او حننيا. هغه یوه لور هم درلودله چې نوم یې شلومیت ؤ. (۲۰) هغه پنځه نور زامن هم درلودل: حشوبه، اوهل، برکيا، حسدیا او یوشب حسد. (۲۱) حننيا دوه زامن درلودل: فلتيا او اشعيا. اشعيا د رفایا پلار، د ارنان نیکه او د عوبدیا غور نیکه ؤ. عوبدیا د شکنيا پلار ؤ. (۲۲) شکنيا یو زوی درلود چې شمعيه نومېده او پنځه لمسي یې درلودل: حطوش، یجال، باریح، نعريا او شافاط. (۲۳) نعريا درې زامن درلودل: الیوعینای، حزقیاء او عزریقام. (۲۴) الیوعینای اووه زامن درلودل: هوداویا، الیاشیب، فلایا، عقوب، یوحانان، دلایا او عناني.

د یهودا اولاده

۴ (۱) دا د یهودا اولاده ده: فارص د هغه زوی، حصرون د هغه لمسی او د هغه نوره اولاده: کرمي، حور او شوبال. (۲) شوبال د ریایاه پلار، د یحت نیکه او د اخومای او د لاهد غور نیکه ؤ. دا ټول د صرعاتیانو د طایفې څخه وو.

(۳) - (۴) حور د کالیب د بنځي یعنی د افراتي مشر زوی ؤ او د هغه اولادې د بیت لحم د

ښارگوټي بنياد کېښود. حور درې زامن درلودل: عيطام، فنوعيل او ايصر. عيطام درې زامن درلودل: يزرعيل، يشما او يدباش. هغه يوه لور هم درلودله چې هسللفوني نومېدله. فنوعيل د جدور او ايصر د حوشا د ښارگوټو بنيادونه کېښودل.

۵ اشحور چې د تقوع د ښارگوټي بنياد يې ايښی ؤ دوه ښځې درلودلې، چې نومونه يې حلا او نعره وو. ۶ اشحور او نعره څلور زامن درلودل: اخزام، حافر، تيماني او اخشطارې. ۷ اشحور او حلا درې زامن درلودل: صرت، صوحر او اتنان.

۸ قوس د عانوب او د صوبيه پلار ؤ او د هغو طايفو نيکه ؤ چې د هاروم له زوی اخرحيل څخه د اولادې په توگه پاتې وې.

۹ يو سړی چې يعبېز نومېده، د خپلو ټولو ورونو په پرتله عزتمن سړی ؤ. د هغه مور په هغه ځکه يعبېز نوم ايښی ؤ چې د هغه زېږېدنه ډېره دردناکه وه. ۱۰ خو يعبېز د اسراييلو خداى ته داسې دعا وکړه: «خدايه، ماته برکت راکړه او زما ځمکه پراخه کړه. زما سره مل شه او له داسې هر بد شي مې وساته چې د درد سبب گرځي.» خداى د يعبېز دعا ومنله.

۱۱ د شوحه ورور کلوب يو زوی درلود چې محير نومېده. محير د اشتون پلار ؤ، ۱۲ اشتون درې زامن درلودل: بيت رافا، فاسيح او تحنه. تحنه د ناحاش د ښار بنياد ايښودونکی ؤ. د دغو سړيو اولاده په ريکه کې اوسېدله.

۱۳ قناز د عتنييل او د سرايا پلار ؤ. عتنييل دوه زامن درلودل: حتات او معونوتای. ۱۴ معونوتای د عفره پلار ؤ. سرايا د يوآب پلار ؤ او يوآب د کسبگرو په دره کې د اوسېدو بنياد کېښود. ځکه چې د هغه ځای ټولو اوسېدونکو د شيانو په جوړولو کې مهارت درلود.

١٥) د يښه زوی کالیب درې زامن درلودل چې نومونه یې دا وو: عیرو، ایله او ناعم. ایله د قناز پلار ؤ.

١٦) یهله ییل څلور زامن درلودل: زیف، زیفه، تیریا او اسري ییل.

١٧) - ١٨) عزره څلور زامن درلودل: یتر، میرد، عیفر او یالون. میرد د فرعون د لور بتیې سره واده کړی ؤ. بتیه یوه لور وزېږوله چې مریم نومېدله او دوه زامن یې هم درلودل: شمای او یشبح. یشبح د اشتموع د ښارگوټي بنیاد کېښود. میرد هم د یهودا له قبیلې څخه د یوې ښځې سره واده وکړ او د هغوی زامن یارد، حابر او یقوتیبیل وو. یارد د جدور د ښارگوټي، حابر د سوکوه د ښارگوټي او یقوتیبیل د زانوح د ښارگوټي بنیاد کېښود.

١٩) هودیه د نجم له خور سره واده وکړ. د هغوی په اولادې کې قعیله، د جرمیانو له طایفې څخه او اشتموع، د معکاتیانو له طایفې څخه وو.

٢٠) شیمون څلور زامن درلودل: امنون، رنه، بنحانان او تیلون.

یشعي دوه زامن درلودل: زوحیت او بنزوحیت.

٢١) شیله د یهودا له زامنو څخه ؤ. د هغه په اولاده کې دا خلک شامل وو: عیر چې د لیکه د ښارگوټي بنیاد یې کېښود او لعهه چې د مریشه د ښارگوټي بنیاد یې کېښود؛ د کتان د اوبدونکو طایفه چې د بیت اشبع په ښارگوټي کې اوسېدل؛ ٢٢) یوقیم او هغه خلک چې د کوزیبا په ښارگوټي کې اوسېدل؛ او یوآش او ساراف چې په موآب کې یې حکمراني وکړه او بیا وروسته بیت لحم ته راستانه شول. (دا ټول له زړو راپورونو څخه پاتې دي.) ٢٣) د دغو طایفو غړي هغه کلانان وو چې د نتاعیم او جدیره په ښارگوټو کې اوسېدل او د پاچا دپاره به یې کار کاوه.

۲۴ شمعون پنځه زامن درلودل چې نومونه يې دا وو: نمویل، يامين، ياريب، زارح او شاوول. ۲۵

د شاوول زوی شلوم، لمسی يې مبسام او کړوسی يې مشماع ؤ. ۲۶ د مشماع زوی حمویل، لمسی يې زکور او کړوسی يې شمعي ؤ. ۲۷ شمعي شپاړس زامن او شپږ لورگانې درلودلې. خو د هغه ورونو دومره اولادونه نه درلودل، نو د شمعون قبيله د يهودا د قبيلې په شان لويه نه شوه.

۲۸ دا د شمعون د قبيلې ښارگوټي وو: بيرشبع، مولاده، حزر شوعال، ۲۹ بلهه، عاصم، تولاد، ۳۰ بتوييل، حرما، صقلخ، ۳۱ بيت مرکبوت، حزر سوسيم، بيت بريي او شعرايم. دا هغه ښارگوټي وو چې هغوی د داود د پاچاهۍ تر وخته په کې واوسېدل. ۳۲ هغوی په لاندې پنځو نورو استوگنځايونو کې هم واوسېدل: عيطام، عين، رمون، توکن، عاشان ۳۳ او د هغوی گردچاپره کلي د بعل تر ښارگوټي. دا د هغوی د کورنيو او استوگنځايونو سوانح دي چې د هغوی په نسب نامه کې ثبت شوي دي.

۳۴-۳۸ دا لاندې سړي د خپلو طايفو مشران وو: مشوباب، يملیک، د امصيا زوی يوشه، يوييل، ييهو (د يوشبيا زوی، د سرايا لمسی او د عسي ييل کړوسی)، اليوعينای، يعکوبه، يشوحايا، عسايا، عديبيل، يسيمييل، بناياه او زيزا (د شفعي زوی او د الون لمسی. د الون په نيکونو کې يدعيا، شيمري او شمعيه شامل وو.) په دې خاطر چې د هغوی کورنۍ زياتې شوې، ۳۹ هغوی لوېديځ خواته تر جدور او د درې ختيځ خواته د خپلو رمو د خرځای د موندلو دپاره خپاره شول. ۴۰ هغوی په يوه پراخه سيمه کې چې ارامه او سوله ايزه وه، په کافي اندازه حاصلخېزه خرځايونه وموندل. مخکې له دې د حام اولادې هلته ژوند کاوه. ۴۱ هغه سړي چې نومونه يې ذکر شول، هغوی د يهودا د پاچا حزقيا په وخت کې راغلل. هغوی د حام په اولادې او د هغو په استوگنځايونو باندې برید وکړ. هغوی په معونيانو باندې چې هلته اوسېدل هم حمله وکړه. دواړه قومونه يې په پوره توگه له منځه

يوورل چې تر نن ورځې پورې يې کومه نښه پاتې نه ده. هغوی د هغو په ځايونو کې مېشته شول،
ځکه چې هلته د دوی د رمو دپاره ښه څرخايونه وو.

٤٢) يو څه موده وروسته د شمعون له قبيلې څخه پنځه سوه سړي د يشعي د زامنو فلتيا، نعريا،
رفايا او د عزيزيل په امر د سعير غرنۍ سيمې ته ورننوتل. ٤٣) هغوی هلته پاتې عماليقيان ووژل او
د هغه وخت راهيسې تر اوسه هلته اوسېږي.

د روبين اولاده

٥) ١) روبين د يعقوب مشر زوی ؤ، خو هغه د مشر زوی په توگه خپل حق له لاسه ورکړ، ځکه
چې هغه د خپل پلار د يوې ښځې يعنې د خپلې ميرې سره ځملاست. د لومړني زېږېدل شوي زوی
حق بيا د يوسف زامنو ته ور په برخه شو. روبين په نسب نامې کې د مشر په توگه شامل نه شو.
٢) که څه هم يهودا په خپلو ورونو کې تر ټولو قوي شو، خو د مشر توب حق د يوسف ؤ.

٣) د يعقوب مشر زوی روبين څلور زامن درلودل: حنوک، فلو، حزرور او کرمي.

٤) - ٥) د يوييل اولاده: شمعيه يې زوی، جوج يې لمسی، او شمعي يې کړوسی ؤ. د هغه نوره
اولاده: ميکا، ريباه، بعل او بيره. بيره د روبين د قبيلې يو مشر ؤ. وروسته د آشور پاچا تغلت فلاسر،
بئيره د اسير په توگه بوت.

٦) د کورنی په نسب نامې کې د طائفو دا مشران شامل وو: يعيل چې د يوې طايفې مشر ؤ،
زکريا ٨) او بالغ، چې د عزاز زوی او د شمع لمسی ؤ. شمع د يوييل له طايفې څخه ؤ. دا طايفه
په عروعر او په هغې سيمې کې اوسېدله چې نېو او بعل معون ته غزېدلې وه. ٩) د جلعاد په سيمه

کې د هغوی پادې زیاتې شولې، نو هغوی د ختیځې دښتې پورې هغه ځمکه ونيوله چې د فرات تر سینده غزېدلې وه.

۱۰) د شاوول د پاچاهۍ په دوران کې د روبین قبیلې د هاجریانو په ضد جگړه وکړه. هغوی ته یې ماتې ورکړه او د جلعاد ختیځ ته، هغه سیمه چې د هغوی باندې په کې وې ونيوله.

د جاد اولاده

۱۱) د جاد قبيله د روبین د قبیلې په شمال کې د باشان په سیمه کې اوسېدله. د جاد سیمه په ختیځ کې تر سلخې غزېدلې وه. ۱۲) یوییل مشر ؤ او د خپلې طایفې بنیاد ایښودونکی هم ؤ او شافام دوهمه مشره طایفه وه. یعنای او شافاط په باشان کې د نورو طایفو بنیاد ایښودونکي وو. ۱۳) د قبیلې نور غړي له لاندېنیو اوو طایفو څخه وو: میکاییل، مشلام، شبع، یورای، یعکان، زیع او عبیر.

۱۴) دا ټول د ایحایل اولاده وه چې له پلاره پیل شوې وه: حوري یې پلار، یاروح یې نیکه او جلعاد یې غور نیکه ؤ. نور نیکونه یې دا وو: میکاییل، یشیشای، یحدو او بوز. ۱۵) د عبدیییل زوی او د جوني لمسی اخی د دغو طایفو مشر ؤ.

۱۶) هغوی د جلعاد په سیمې، د باشان د سیمې په ښارگوټو او د شارون په ټولو خرځایونو کې اوسېدل. ۱۷) (دا نسب نامه د یهودا د پاچا یوتام او د اسراییلو د پاچا یروبعام په وخت کې ثبت شوې وه.)

د ختیځو قبیلو لښکري

۱۸) د جاد او ختیځې منسي قبیلو اڅلورڅلو پښت زره اووه سوه او شپېته زروور جنګیالي درلودل

چې د جگړې دپاره ښه روزل شوي وو چې په سپرونو، تورو، ليندو او غشو سره وځنگيږي. (١٩)

هغوی د هاجريانو، يعنې د يطور، نافيش او د نوداب د قبيلو په ضد جگړه وکړه. (٢٠) هرکله چې دا عسکر د خپلو دښمنانو په ضد جگړې ته تلل، هغوی به خدای ته زاری کولې او باور يې پرې کاوه چې مرسته به ورسره وکړي. ځکه د روبين، جاد او د ختيځې منسي قبيلو هاجريانو او د هغوی ملگرو ته يې ماتې ورکړه. (٢١) دغو اسراييلي قبيلو پنځوس زره اوبنان، دوه سوه او پنځوس زره پسونه او دوه زره خره ونيول او سل زره کسان يې اسيران کړل. (٢٢) هغوی خپل ډېر دښمنان ووژل، ځکه چې دا جگړه د خدای جگړه وه. د روبين، جاد او د ختيځې منسي قبيلې تر هغه وخته پورې په هغه سيمه کې اوسېدلې، ترڅو چې آشور ته د اسيرانو په توگه بوتلل شوي.

د ختيځې منسي نيمه قبيله

(٢٣) د ختيځې منسي خلک د باشان په سيمه کې او د هغې شمال خواته تر بعل حرمون، سنير او د حرمون تر غره ميشت شول او د دوی نفوس ډېر زيات شو. (٢٤) د دوی د طايفو مشران دا وو: عيفر، يشعي، اليبيل، عزربييل، ارميا، هودويا او يحديبيل. هغوی نامتو مشران او زړور جنگيالي وو.

د روبين، جاد او د ختيځې منسي قبيلو اسارت

(٢٥) د روبين، جاد او د ختيځې منسي د قبيلو خلکو له هغه خدای سره بې وفايي وکړه چې د هغوی نيکونو ورته عبادت کاوه. هغوی د هغو قومونو د بتانو عبادت پيل کړ چې خدای د هغوی له وړاندې تک سره سم د کنعان له خاورې څخه شړلي وو. (٢٦) نو د اسراييلو خدای د آشور پاچا فول (مشهور په تغلت فلاسر) راوپاراوه، چې په روبين، جاد او د ختيځې نيمې منسي قبيلو باندې حمله وکړي. هغوی يې حلب، خابور، هارا او د جوزان سيند ته د اسيرانو په توگه بوتلل. هغوی تر نن ورځې هلته دي.

٦ (١) لاوي درې زامن درلودل: جرشون، قهات او مراري.

(٢) قهات څلور زامن درلودل: عمرام، يزهار، حبرون او عزيبيل.

(٣) عمرام دوه زامن (هارون او موسی) او يوه لور مریم درلودله. هارون څلور زامن درلودل: ناداب، ابیهو، العازار او ایتامار.

(٤) د العازار په اولاده کې دا خلک شامل وو: فينحاس يې زوی، ابیشوع يې لمسی (٥) او نوره اولاده يې: بقي، عزي، (٦) زرحيا، مرايوت، (٧) امريا، اخيطوب، (٨) صادوق، اخيمعص، (٩) عزريا، يوحانان، (١٠) عزريا (هغه کاهن چې د خدای په کور کې يې چې سلیمان پاچا په اورشلیم کې ودان کړی ؤ، خدمت کاوه)، (١١) امريا، اخيطوب، (١٢) صادوق، شلوم، (١٣) حلقيا، عزريا، (١٤) سرايا او يهوصاداق. (١٥) يهوصاداق هغه وخت جلاوطنه شو کله چې خبنتن د يهودا او اورشلیم خلک د نبوکدنصر په لاس اسيران کړل.

د لاوي نوره اولاده

(١٦) لکه مخکې چې مې يادونه وکړه، لاوي درې زامن درلودل چې نومونه يې جرشون، قهات او مراري وو. (١٧) د جرشون د زامنو نومونه دا وو: لبني او شمعي. (١٨) قهات د عمرام، يزهار، حبرون او د عزيبيل پلار ؤ. (١٩) مراري د محلي او د مشوي پلار ؤ.

د لاوي دغه اولاده د خپلو طايفو مشران شول:

(٢٠) - (٢١) د جرشون په اولاده کې دا شجره شامله وه چې د هغه له زويه شروع کېدله: لبني يې

زوی، یحت یې لمسی، زمه یې کړوسی. نوره اولاده یې یوآخ، عیدو، زارح او یاترای وه.

٢٢-٢٤ د قهات په اولاده کې دا شجره شامله وه چې د هغه له زویه شروع شوه: عمیناداب یې زوی، قورح یې لمسی، اسیر یې کړوسی او نوره اولاده یې: القانه، اییاساف، اسیر، تحت، اوری ییل، عزیزیا او شاوول.

٢٥ القانه دوه زامن درلودل: عماسای او اخیموت. ٢٦-٢٧ د اخیموت په اولاده کې د زامنو دا شجره شامله وه: القانه یې زوی، صوفای یې لمسی، نحت یې کړوسی. نوره اولاده یې الیاب، یروحام او القانه وه.

٢٨ سمویل دوه زامن درلودل: مشر یې یوییل نومېد او کشر یې اییا ؤ.

٢٩-٣٠ د مراري په اولاده کې د زامنو دا شجره شامله وه: محلي یې زوی، لېني یې لمسی، شمعي یې کړوسی. نوره اولاده یې عزه، شمعي، هجیا او عسایا وه.

د خدای د کور ساز غبروونکي او سندرغاړي

٣١ وروسته له دې چې د لوظ صندوق د خښتن کور ته یووړل شو، داود پاچا د لاوي د قبیلې څخه ساز غبروونکي او سندرغاړي غوره کړل چې د عبادت په ځای کې د موسیقۍ مسوولیت په غاړه واخلي. ٣٢ مخکې له دې چې سلیمان پاچا د خدای کور په اورشلیم کې ودان کړي، هغوی په دغه دوران کې په سپېڅلې څمپې کې له اصولو سره سم په خپل وار سندرې ویلې.

٣٣ د هغو خلکو د کورنیو شجرې چې دا وظیفه یې تر سره کوله په لاندې ډول دي:

د قهاتیانو له طایفې څخه: د یو بیل زوی هیمان چې د سندرغاړو د لومړنۍ ډلې مشر ؤ. دا د هغه د کورنۍ شجره وه: هیمان چې یو بیل یې پلار، سمو بیل یې نیکه، (۳۴) القانه یې غور نیکه او نور نیکونه یې یروحام، البیل، توح، (۳۵) صوف، القانه، محت، عماسای، (۳۶) القانه، یو بیل، عزریا، سفنیا، (۳۷) تحت، اسیر، ایاساف، قورح، (۳۸) یزهار، قهات، لاوي او یعقوب وو.

(۳۹) اساف د سندرغاړو د دوهمې ډلې مشر ؤ. هغه د هیمان خپلوان او د هغه ښي لاس ته به ودرېده. د اساف د کورنۍ شجره چې تر لاوي پورې رسېدله په لاندې ډول ده: اساف چې برکیا یې پلار، شمعي یې نیکه، (۴۰) میکایل یې غور نیکه او نور نیکونه یې بعسیا، ملکیا، (۴۱) اتني، زارح، عدايا، (۴۲) ایتان، زمه، شمعي، (۴۳) یحت، جرشون او لاوي وو.

(۴۴) ایتان چې د مراري له طایفې څخه ؤ، د سندرغاړو د درېمې ډلې مشر ؤ. هغه هم د هیمان خپلوان ؤ او چپ لاس ته به یې ودرېده. د هغه د کورنۍ شجره چې تر لاوي پورې رسېدله په لاندې ډول ده: ایتان چې قیشي یې پلار، عبدی یې نیکه، ملوک یې غور نیکه (۴۵) او نور نیکونه یې حشیا، امصیا، حلقی، (۴۶) امصی، بانی، سامر، (۴۷) محلی، موشی، مراري او لاوي وو.

(۴۸) پاتي لاویان د نورو دندو دپاره په سپېڅلې څمې کې وگمارل شول.

د هارون اولاده

(۴۹) هارون او د هغه اولاده هغه څوک وو چې د خوشبویی نذرانې او هغه قربانۍ یې وړاندې کولې چې د قربانۍ په ځای باندې سوځول کېدلې. هغوی په ډېر سپېڅلي ځای کې د ټول خدمت او د هغو قربانیو مسوولیت په غاړه درلود چې خدای ورباندې د اسراییلو گناهونه بخښل. هغوی دا ټول کارونه د خدای د خدمتگار موسی د حکمونو سره سم کول.

٥٠ د هارون د اولادې نومونه دا دي: العازار يې زوی، فينحاس يې لمسی، ابیشوع يې کړوسی او نوره اولاده يې په ترتيب سره: ٥١ بقي، عزي، زرحيا، ٥٢ مرايوت، امريا، اخيطوب، ٥٣ صادوق او اخيمعص ده.

د لاويانو دپاره ښارگوټي

٥٤ د هارون اولاده د قهات د لاويانو له طايفې څخه وه او لومړنی ډله وه چې د پچې په اچولو سره غوره شوه، ترڅو د اوسېدو دپاره ورته ښارگوټي ورکړل شي. ٥٥ هغوی ته د يهودا په سيمه کې د حبرون ښار او شاوخوا څرخايونه ورکړل شول. ٥٦ خو د حبرون د شاوخوا پټي او کلي د يفنه زوی کاليب ته ورکړل شول. ٥٧-٥٩ نو د هارون اولادې ته دا لاندې ښارونه او د هغو د شاوخوا څرخايونه هم ورکړل شول: حبرون (د پناه اخيستلو ښار)، لښه، يتير، اشتموع، حيلين، دبیر، عاشان او بيت شمس. ٦٠ د بنيامين له قبيلې څخه هغوی ته د جبع، علمت او عناتوت ښارگوټي د هغو له شاوخوا څرخايونو سره ورکړل شول. د هارون اولادې ته ديارلس ښارگوټي ورکړل شول.

٦١ د لوېديځې منسي په سيمه کې لس ښارگوټي د قهاتيانو پاتې کورنيو ته د پچې په اچولو سره ورکړل شول.

٦٢ د جرشون طايفې ته کورنی په کورنی د يساکار، اشير او د نفتالي په سيمو کې او په باشان کې د ختيځې منسي په سيمه کې ديارلس ښارگوټي ورکړل شول.

٦٣ هماغه شان، د مراري طايفې ته د روئين، جاد او د زبولون په سيمو کې دولس ښارگوټي د پچې په اچولو سره ورکړل شول.

٦٤ نو په دې ډول، د اسراييلو قوم لاويانو ته د اوسېدلو دپاره ښارگوټي او د هغو په شاوخوا کې

خرځايونه هم ورکړل. (٦٥) (همدارنگه د يهودا، شمعون او د بنيامين ښارگوټي چې پورته يې يادونه شوې ده، د پچې په اچولو سره ورکړل شول).

(٦٦) د قهات د طايفې ځينې کورنيو ته د افرایم د سيمې څخه ښارگوټي او د هغو شاوخوا خرځايونه ورکړل شول: (٦٧) شکيم (چې د افرایم په غرنۍ سيمه کې د پناه اخیستلو ښار ؤ)، جازر، (٦٨) يقمعام، بيت حورون، (٦٩) ايالون او جت رمون. (٧٠) د قهات پاتې کورنيو ته د لوېديځې منسي په سيمه کې د عانير او بلعام ښارگوټي د هغو له شاوخوا خرځايونو سره ورکړل شول.

(٧١) جرشونيانو ته په لاندي ډول ښارگوټي د هغو د خرځايونو سره ورکړل شول: د ختيځې منسي په سيمه کې: جولان چې په باشان کې دی او عشتاروت. (٧٢) د يساکار په سيمه کې: د جرشونيانو طايفې ته د يساکار له قبيلې څخه څلور ښارگوټي ورکړل شول چې هغه دا دي: قادش، دابره، (٧٣) راموت او عانيم چې د هغو شاوخوا خرځايونه هم په کې شامل وو. (٧٤) د اشير په سيمه کې: جرشونيانو ته د اشير له قبيلې څخه څلور ښارگوټي ورکړل شول: مشال، عبدون، (٧٥) حقوق او رحوب چې د هغو شاوخوا خرځايونه هم په کې شامل وو. (٧٦) د نفتالي په سيمه کې: په پای کې جرشونيانو ته د نفتالي له قبيلې څخه درې ښارگوټي ورکړل شول چې هغه دا وو: قادش په جليل کې، حمون او قريتايم چې د هغو شاوخوا خرځايونه هم په کې شامل وو.

(٧٧) پاتې مراريانو ته په لاندي ډول ښارگوټي د هغو له شاوخوا خرځايونو سره ورکړل شول: د زبولون په سيمه کې: د رمونو او د تابور ښارگوټي. (٧٨) د روبين په سيمه کې، اريحا ته مخامخ د اردن سيند په ختيځ کې: په دبنته کې باصر، يهصه، (٧٩) قديموت او ميفاعت. (٨٠) د جاد په سيمه کې: په جلعاد کې راموت او محانيم، (٨١) حشبون او يعزير.

د یساکار اولاده

۷ (۱) یساکار څلور زامن درلودل: تولاع، فوه، یاشوب او شمرون.

۲ (۲) تولاع شپږ زامن درلودل: عزي، رفايا، يرييل، يحمای، یيسام او سموييل. هغوی د تولاع د طايفې د کورنيو مشران او زړور عسکر وو. د داود پاچا په وخت کې د هغوی د اولادې شمېر ۲۲۶۰۰ تنه وو.

۳ (۳) عزي د یزرحيا پلار او د میکاييل، عوبديا، یوييل او د يشيه نيکه ؤ او دا د کورنيو مشران هم وو. هغوی دومره ډېرې بنځې او اولادونه درلودل چې د خپلې اولادې د شمېر سره سم هغوی کولای شول چې ۳۶۰۰۰ کسان د عسکرۍ دپاره تيار کړي. (۵) د یساکار د قبيلې د ټولو کورنيو په نسب نامې کې ۸۷۰۰۰ تنه جنگيالي ثبت شوي وو.

د بنيامين اولاده

۶ (۴) بنيامين درې زامن درلودل: بالغ، باکر او يديئيل.

۷ (۵) بالغ پنځه زامن درلودل: اصبون، عزي، عزبييل، يريموت او عيري. هغوی ټول قوي عسکر او د خپل پلار په طايفه کې د کورنيو مشران وو. د بالغ د طايفې په نسب نامې کې ۲۲۰۳۴ تنه جنگيالي ثبت شوي وو.

۸ (۶) باکر نهه زامن درلودل: زميره، یوآش، اليعازر، الیوعینای، عمري، يريموت، اييا، عناتوت او علمت. (۹) د هغوی په نسب نامه کې د ۲۰۲۰۰ تنو قوي عسکرو او د قبيلو د مشرانو نومونه ثبت شوي وو.

١٠) يديعيل د بلهان پلار او د يعوش، بنيامين، ايهود، كنعنه، زيتان، ترشيش او د اخيشاخر نيکه ؤ.
١١) هغوی په خپله طایفه کې د کورنيو مشران وو او په دې طایفه کې ١٧٢٠٠ تنه قوي عسکر د
جگړې دپاره تيار وو. ١٢) غير دوه زامن درلودل چې شفيم او حفيم نومېدل او احير د حوشيم په
نامه يو زوی درلود.

د نفتالي اولاده

١٣) بلهه د نفتالي مور وه. نفتالي څلور زامن درلودل: يحصيبيل، جوني، يصر او شلوم.

د منسي اولاده

١٤) منسي دوه زامن درلودل: اسرييل او ماخير، چې د هغه سوريایي وينځې زېږولي وو. ماخير د
جلعاد پلار ؤ. ١٥) ماخير يوه ښځه حفيم ته او يوه يې هم شفيم ته وکړه. ماخير يوه خور درلودله
چې معکه نومېدله.

د ماخير دوهم زوی صلفخاد ؤ او هغه يوازې لورگاني درلودلې.

١٦) د ماخير ښځې معکې فارش او شارش وزېږول. فارش دوه زامن درلودل: اولام او راقم. ١٧)
اولام د بدان پلار ؤ. دا ټول د جلعاد په اولاده کې شامل وو. جلعاد د ماخير زوی او د منسي لمسی
ؤ.

١٨) د جلعاد خور، همولکه درې زامن درلودل: ايشهود، ابيعزر او محله.

١٩) شميداع څلور زامن درلودل: اخيان، شکيم، لقحي او انيعام.

د افرایم اولاده

٢٠) افرایم د شوتالح پلار، د بارد نیکه او د تحت غور نیکه ؤ. د هغه د کورنۍ نوره شجره په لاندې

ډول وه: العادا، تحت، ٢١) زاباد، او شوتالح. افرایم دوه نور زامن هم درلودل، ایصر او العاد. خو

هغوی په هغه وخت کې ووژل شول کله چې هغوی د جت سیمې له اوسېدونکو څخه د څارویو د

غلا کولو هڅه وکړه. ٢٢) افرایم په خپلو زامنو ډېره موده ویر وکړ او د هغه خپلوان به راتلل او هغه

ته به یې ډاډگېر نه ورکوله. ٢٣) هغه بیا د خپلې بڼې سره یو ځای شو او هغه امیدواره شوه او یو

زوی یې وزېږاوه. افرایم په هغه باندې د بریعه نوم کېښود، ځکه چې هغه د مصیبت په وخت کې

وزېږېده.

٢٤) شیره د افرایم لور وه. هغې د ښکتنې او پورتنې بیت حورون او د ازیڼ شیره ښارگوټي ودان

کړل.

٢٥) افرایم یو بل زوی هم درلود چې رافح نومېده او د هغه د اولادې ترتیب په لاندې ډول ؤ:

راشف یې زوی، تالح یې لمسی، تاحن یې کړوسی ؤ ٢٦) او نوره اولاده یې لعدان، عمیهود، الیشمع،

٢٧) نون او یوشع وو.

٢٨) د افرایم اولادې په جنوب کې تر بیت ییل پورې، په ختیځ کې تر نعران پورې او په لوېدیځ

کې تر جازر پورې سیمې او ښارگوټي ونيول. د هغوی په خاوره کې د دغو ښارگوټو د شاوخوا کلي

او هم شکیم، ایه او د هغو شاوخوا کلي شامل وو.

٢٩) د منسي د قبیلې د سرحد په اوږدو کې بیت شان، تعنک، مجدو، دور او د هغو د شاوخوا کلي

شامل وو.

د یعقوب د زوی یوسف اولاده په دغو ښارگوټو او کلیو کې اوسېدله.

د اشیر اولاده

٣٠ اشیر څلور زامن درلودل چې یمنه، یشوه، یشوی او بریعه نومېدل او یوه لور یې درلودله چې سارح نومېدله.

٣١ بریعه دوه زامن درلودل: حابر او ملکيیل. ملکيیل د برزاوت پلار ؤ. ٣٢ حابر درې زامن درلودل چې یفلیط، شومیر او هوتام نومېدل او یوه لور یې درلودله چې شوعا نومېدله. ٣٣ یفلیط درې زامن درلودل: فاسک، بمهال او عشوت. ٣٤ شومیر څلور زامن درلودل: اخی، رهجه، یحبه او آرام. ٣٥ د یفلیط ورور هیلام څلور زامن درلودل: صوفح، یمناع، شالش او عامال. ٣٦ د صوفح زامن دا وو: سوح، حرنفر، شوعال، بیري، یمره، ٣٧ باصر، هود، شما، شلشه، یتران او بیرا. ٣٨ یتر درې زامن درلودل: یفنه، فسفا او ارا.

٣٩ علا درې زامن درلودل: آرح، حنییل او رصیا.

٤٠ دا د اشیر اولاده وه او هغوی ټول د کورنیو ډېر عزتمن مشران او زړور خلک وو چې د عسکری دپاره تیار وو. د اشیر په قبيله کې ټول چې په نسب نامه کې ثبت شوي وو، ٢٦٠٠٠ تنه وو.

د بنیامین نوره اولاده

١ بنیامین پنځه زامن درلودل چې په لاندې ترتیب سره زېږېدلي وو: بالع، اشبیل، اخرخ، ٢ نوحه او رافا. ٣ د بالع زامن په لاندې ډول دي: ادار، جیرا، ابیهود، ٤ ابیشوع، نعمان،

اخوخ، ٥ جيرا، شفو فان او حورام.

٦-٧ د ايهود زامن دا وو: نعمان، اخيا او جيرا. هغوی د جبع په بنارگوتي کې د طایفو مشران وو، خو وروسته د مناحت بنارگوتي ته د اسيرانو په توگه بوتلل شول او دا د جيرا لارښوونه وه. جيرا دوه زامن درلودل چې عزه او اخيخود نومېدل.

٨-١١ شحرايم او د هغه ښځې حوشيم دوه زامن درلودل چې اييطوب او الفعل نومېدل. خو شحرايم وروسته حوشيم او خپلې بلې ښځې يعني بعرا ته طلاق ورکړ. بيا هغه د مواب هېواد ته کډه وکړه او هلته يې د خوداش سره واده وکړ او هغې اووه زامن وزېږول چې نومونه يې دا وو: يوباب، ظبيا، ميسا، ملکام، يعوز، شکيا او مرمه. هغوی ټول د شحرايم په طایفه کې د کورنيو مشران وو. ١٢ د الفعل د زامنو نومونه په لاندې ډول دي: عيبر، مشعام او شامد. شامد د اونو او د لود بنارگوتي او د هغو د شاوخوا کلي ودان کړل.

١٣ بريعه او شمع هم د الفعل زامن وو. هغوی په هغې طایفې کې د کورنيو مشران وو چې د ايالون په بنارگوتي کې اوسېدل او هغوی د جت د بنار اوسېدونکي وشرل. ١٤-١٦ د بريعه په اولاده کې اخيو، شاشق، بريموت، زبديا، عراد، عيدر، ميکاييل، يشفه او يوخا شامل وو. ١٧-١٨ د الفعل په اولاده کې زبديا، مشلام، حزقي، حابر، يشمراي، يزليا او يوباب شامل وو. ١٩-٢١ د شمعي په اولاده کې ياقيم، زکري، زبدي، اليعيناي، صلتاي، اليبيل، عدايا، براييا او شمريت شامل وو. ٢٢-٢٥ د شاشق په اولاده کې يشفان، عيبر، اليبيل، عبدون، زکري، حانان، حننيا، عيلام، عنتوتيا، يفديا او فنوعيل شامل وو. ٢٦-٢٧ د يروحام په اولاده کې شمشراي، شحريا، عتليا، يعرشيا، ايليا او زکري شامل وو. ٢٨ دا ټول چې په نسب نامه کې ثبت شوي وو، په خپله طایفه کې د کورنيو مشران وو او په اورشليم کې اوسېدل.

٢٩) يعيبيل د جبعون د بنار بنياد كېښود او هلته مېشته شو. د هغه بنځه معكه نومېدله (٣٠) او د هغه مشر زوی عبدون نومېدله. د هغه نور زامن هم وو چې په لاندې ترتيب سره زېږېدلي وو: صور، قيس، بعل، ناداب، (٣١) جدور، اخيو، زاكر، (٣٢) او مقلوت چې د شمعې پلار ؤ. هغوی هم له خپلو خپلوانو سره نژدې په اورشليم كې اوسېدل.

د شاوول پاچا كورنۍ

٣٣) نير د قيس پلار او د شاوول پاچا نيكه ؤ.

شاوول څلور زامن درلودل: يوناتان، ملكيشوع، ايناداب او اشبعل. (٣٤) يوناتان د مريب بعل پلار او د ميكا نيكه ؤ. (٣٥) ميكا څلور زامن درلودل: فيتون، ملك، تاريح او آحاز. (٣٦) آحاز د يهوعدې پلار او د علمت، عزموت او زيمري نيكه ؤ. زيمري د موزا پلار (٣٧) د بنعا نيكه او د رافه غور نيكه ؤ. نوره اولاده يې دا وه: العاسه او آصيل. (٣٨) آصيل شپږ زامن درلودل: عزريقام، بوكرو، اسماعيل، شعريا، عوبديا او حانان. (٣٩) د آصيل ورور عيشق درې زامن درلودل چې نومونه يې په ترتيب سره اولام، يعوش او اليفلط وو. (٤٠) د اولام زامن زړور عسكر وو او د ليندې او غشو په ويشتلو كې تكړه وو. هغوی ډېر زامن او لمسي درلودل، چې شمېر يې يوسلو پنځوسو تنو ته رسېدل. دا ټول د بنيامين له قبيلې څخه وو.

د بابل له اسارتانه شوي خلک

٩ (١) د ټولو اسراييليانو نسب نامې د اسراييلو د پاچاهانو د تاريخ په كتاب كې ثبت شوي وي.

د يهودا خلک له خښتن سره د بې وفايي له امله د اسيرانو په توگه بابل ته بوتلل شول. (۲) هغه خلک چې اول راستانه شول او په خپلو ښارگوټو کې يې خپل جايدادونه بېرته لاسته راوړل، کاهنان، لايوان، د خدای د کور خدمتگاران او نور اسراييليان وو. (۳) د يهودا، بنيامين، افرايم او منسي د قبيلو ځينې خلک په اورشليم کې مېشته شول.

(۴) - (۶) د يهودا له قبيلې څخه شپږ سوه او نوي تنه په اورشليم کې مېشت شول. هغوی ټول د يهودا د درېو زامنو يعنې د فارص، شيله او زارح اولاده وه. د هغوی مشران عوتای، عسایا او يوييل وو. عوتای د عميهود زوی ؤ او شجره يې نیکونو ته په لاندې ډول رسېدله: عمري، امري، باني او فارص. عسایا د يهودا د زوی شيله د اولادې مشر ؤ؛ يوييل د يهودا د زوی زارح د اولادې مشر ؤ.

(۷) - (۹) د بنيامين له قبيلې څخه نهه سوه شپږ پنځوس د کورنيو مشران هم په اورشليم کې مېشت شول. د هغوی نومونه په خپلو نسب نامو کې ليکل شوي وو او دا خلک په کې ثبت شوي وو: سلو د مشلام زوی، د هودويا لمسی او د هسنواه کړوسی؛ بينيا د يروحام زوی؛ ايله د عزي زوی او د مکري لمسی؛ مشلام د شفطيا زوی، د رعوييل لمسی او د بينيا کړوسی.

په اورشليم کې مېشت شوي کاهنان

(۱۰) - (۱۲) دا د هغو کاهنانو د نومونو لست دی چې په اورشليم کې مېشت شول: يدعيا، يهوياريب، ياکين او عزريا چې د خدای د کور مشر ؤ. د عزريا شجره د پلار نه په لاندې ډول پيل شوه: حلقيا، مشلام، صادق، مرايوت او اخيطوب؛ د يروحام زوی عدايا چې شجره يې په لاندې ډول وه: يروحام، فشحور او ملکيا؛ د عدبييل زوی معسای چې شجره يې په لاندې ډول وه: عدبييل، يحزيره، مشلام، مشليميت او يمير.

١٣) ١٧٦٠ تنه کاهنان وو، هغوی ټول په خپلو طایفو کې د کورنیو مشران هم وو او د خدای په کور کې یې د کار کولو مهارت درلود.

په اورشلیم کې مېشت شوي لاویان

١٤) - ١٦) دا د هغو لاویانو د نومونو لست دی چې په اورشلیم کې مېشت شول: د مراري له طایفې څخه شمعیه چې شجره یې د پلار نه په لاندې ډول پیل شوه: حشوب، عزریقام او حشيبا؛ بقبقر، حارش او جلال؛ د میکا زوی متنيا، چې د هغه شجره یې د پلار نه په لاندې ډول پیل شوه: میکا، زکري او اساف؛ د شمعیه زوی عوبديا، چې د هغه شجره یې د پلار نه په لاندې ډول پیل شوه: شمعیه، جلال او یدوتون؛ او د اسا زوی او د القانه لمسی برکيا، چې د نطوفي بنارگوتي ته نژدې په کلیو کې اوسېدلی ؤ.

په اورشلیم کې د خدای د کور د ساتونکو مېشت کېدل

١٧) شلوم، عقوب، طلmon، اخيمان او د هغوی خپلوان د خدای د کور ساتونکي وو. شلوم د هغوی مشر ؤ ١٨) او هغوی ډېره موده پخوا د خدای د کور ختیځې خواته د پاچا په دروازه کې ساتونکي وو. مخکې له دې به هغوی د لاویانو د خپمو ساتنه کوله.

١٩) شلوم د قوري زوی، د اییاساف لمسی او د قورح کړوسی ؤ. د خپلو نیکونو په شان، چې په سپېڅلې خپمې کې یې خدمت کاوه، هغه هم د قورح په طایفه کې د خپلو خپلوانو سره د خدای د کور په دروازه کې ساتونکی ؤ. ٢٠) په پخوانیو وختونو کې د العازار زوی فینحاس، د ساتونکو مسوول ؤ او خښتن د هغه سره مل ؤ.

٢١) د مشلمیا زوی زکریا هم د سپېڅلې خپمې د دروازې په خوله کې ساتونکی ؤ.

٢٢ ټول دوه سوه دولس د دروازو ساتونکي وو، د هغوی ټولو نومونه په خپلو کلیو کې د کورنیو په نسب نامو کې ثبت شوي وو. داود پاچا او سمویل پیغمبر د هغوی نیکونه ځکه غوره کړي وو چې هغوی اعتباري خلک وو. ٢٣ په دې توگه هغوی او د هغوی اولادې د خدای د کور یعنې د سپېڅلي څېمې د دروازو ساتنه کوله.

٢٤ د خدای د کور د څلورو واړو خواوو دپاره ساتونکي ټاکل شوي وو. ٢٥ د هغوی خپلوان به په خپل وار سره له خپلو کلیو څخه د یوې هفتې دپاره راتلل او له هغوی سره به یې د ساتونکو وظیفه تر سره کوله. ٢٦ هغوی څلور مشران درلودل، چې ټول لویان وو او هغوی د نورو ساتونکو څارنه کوله. هغوی د خدای په کور کې د کوټو او د خزانو د ساتلو مسوولیت په غاړه درلود. ٢٧ هغوی به په شپه کې د خدای د کور په شاوخوا کې اوسېدل چې ساتنه یې وکړي او دا مسوولیت یې درلود چې هر سهار یې دروازې خلاصې کړي.

د نورو لویانو دندې

٢٨ ځینو لویانو د هغو سامانونو مسوولیت په غاړه درلود چې د خدای په کور کې یې د عبادت په وخت کې ورڅخه کار اخیست. هغوی به هر شی له کارولو څخه مخکې او وروسته شمېرل. ٢٩ نورو لویانو ته د خدای د کور د سامان او د هغه د سپېڅلو لوښو، د ډېرو ښو اوږو، شرابو، د زیتونو د تېلو، د خوشبویۍ او د مسالو د ساتلو وظیفه ور په غاړه وه. ٣٠ خو د مسالو د گډولو مسوولیت د کاهنانو په غاړه ؤ. ٣١ د شلوم مشر زوی متیا د قورح د لویانو د طایفې یو غړی ؤ. هغه د هغې ډوډۍ د پخولو مسوولیت په غاړه درلود چې د نذرانو دپاره یې ورڅخه کار اخیست. ٣٢ د قهاتیانو د طایفې ځینو غړو دا وظیفه درلودله چې د هر سبت په ورځ سپېڅلي ډوډۍ پخه کړي. ٣٣ د لویانو د کورنیو هغه مشران چې ساز غږوونکي وو، د خدای د کور په کوټو کې اوسېدل.

هغوی نور مسوولیتونه نه درلودل ځکه چې شپه او ورځ یې خپله وظیفه ترسره کوله.

۳۴ دا پورته ذکر شوي کسان د لایوانو په قبيله کې د کورنیو مشران وو او په هماغه ډول یې نومونه د خپلو کورنیو په نسب نامو کې ثبت شوي وو. هغوی په اورشلیم کې اوسېدل.

د شاوول پاچا نیکونه او اولاده

(لومړی تواریخ ۸: ۲۹ - ۳۸)

۳۵ یعییل د جبعون د ښار بنیاد کېښود او هلته مېشت شو. د هغه ښځه معکه نومېدله. ۳۶ د هغه مشر زوی عبدون نومېده او د هغه نور زامن هم وو چې په لاندې ترتیب سره زېږېدلي وو: صور، قیس، بعل، نیر، ناداب، ۳۷ جدور، اخیو، زکریا ۳۸ او مقلوت چې د شمعې پلار ؤ. هغوی هم د خپلو خپلوانو سره نژدې په اورشلیم کې اوسېدل.

۳۹ نیر د قیس پلار او د شاوول پاچا نیکه ؤ.

شاوول څلور زامن درلودل: یوناتان، ملکیشوع، ایبناداب او اشبعل. ۴۰ یوناتان د مریب بعل پلار او د میکا نیکه ؤ. ۴۱ میکا څلور زامن درلودل: فیتون، ملک، تحریع او آحاز. ۴۲ آحاز د یعره پلار او د علمت، عزموت او د زیمری نیکه ؤ. زیمری د موزا پلار ۴۳ د بنعا نیکه او د رفایا غور نیکه ؤ. نوره اولاده یې دا وه: العاسه او آصیل.

۴۴ آصیل شپږ زامن درلودل: عزریقام، بوکرو، اسماعیل، شعریا، عوبدیا او حانان.

د شاوول پاچا او د هغه د زامنو وژنه

(لومړی سمويل ۳۱: ۱ - ۱۳)

۱۰ (۱) فلسطينيانو د جلبوع په غره کې د اسراييلو سره جگړه وکړه. په هغه ځای کې ډېر اسراييليان ووژل شول او پاتې يې چې په هغو کې شاوول پاچا او د هغه زامن هم شامل وو، وتبتهدل. (۲) خو فلسطينيانو هغوی ډېر سخت تعقيب کړل او د شاوول درې زامن، يوناتان، ايناداب او ملکيشوع يې ووژل. (۳) په شاوول باندې جگړه ډېره سخته شوه او کله چې د فلسطينيانو غشي ويشتونکي هغه ته ورسېدل، نو هغه يې سخت تپي کړ.

(۴) شاوول خپل عسکر ته چې د هغه وسله يې لېږدوله وويل: «خپله توره راوباسه او ما ووژنه، ترڅو دا کافر فلسطينيان مې په عذاب نه کړي.» خو هغه ځوان له دې کاره ډېر ووېرېد. نو شاوول خپله توره راواخيستله او ځان يې ورباندې وغورځاوه. (۵) کله چې هغه ځوان وليدل چې شاوول مړ شوی دی، نو هغه هم په خپلې تورې باندې ځان وغورځاوه او مړ شو.

(۶) نو په دې ډول شاوول او د هغه درې زامن ټول يو ځای مړه شول او د هغه شاهي کورنۍ له منځه لاړه. (۷) کله چې هغو اسراييليانو چې د يزرعيل په دره کې اوسېدل دا خبره واورېدله چې لښکرې تبتهدلې دي او شاوول او د هغه زامن مړه شوي دي، هغوی خپل ښارگوټي پرېښودل او وتبتهدل. نو فلسطينيان راغلل او په دغو ښارونو کې ځای په ځای شول.

(۸) له جگړې يوه ورځ وروسته فلسطينيان د مړو د لوټلو دپاره ورغلل، نو هغوی د شاوول او د هغه د زامنو مړي وموندل چې د جلبوع په غره کې پراته وو. (۹) دوی د شاوول سر پرې کړ، له هغه څخه يې زغرې وويستلې او د فلسطين ټول هېواد ته يې استازي ولېږل چې دا زېری د خپلو بتانو او خپلو خلکو په منځ کې خپور کړي. (۱۰) دوی د شاوول وسلې د خپلو بتانو په عبادت خانه

کې کېښودلې او د هغه سر يې د خپل بت يعنې د داجون په عبادت خانه کې خورند کړ.

۱۱) کله چې په جلعاد کې د يابيش د ښار ټولو خلکو د هغه څه په اړه چې فلسطينيانو په شاوول باندې کړي وو، واورېدل، ۱۲) تر ټولو زړور سړي لارل، د شاوول او د هغه د زامنو مړي يې راوړل او يابيش ته يې يووړل. هغوی دا مړي هلته د خپرې د ونې لاندې ښخ کړل او اووه ورځې يې روژه ونيوله.

۱۳) - ۱۴) شاوول ځکه مړ شو چې هغه يې وفا و او د څښتن اطاعت به يې نه کاوه. هغه حتی د څښتن په ځای له يوې کوډگرې سره مشوره وکړه. نو ځکه څښتن شاوول وواژه او د هغه پاچاهي يې د يسي زوی داود ته ورکړه.

داود د ټولو اسراييلو پاچا

(دوهم سموييل ۵: ۱ - ۳)

۱۱) وروسته د اسراييلو ټول خلک په حبرون کې د داود حضور ته راتپول شول او هغه ته يې وويل: «مونږ ستاسو خپل هډوکي او وينه يو. ۱۲) حتی کله چې شاوول زمونږ پاچا و، همدا تاسو وئ چې په عسکري عملياتو کې به مو اسراييلو ته لارښوونه کوله او ستاسو څښتن خدای تاسو ته وويل: ته به د يو شپون په توگه زما د قوم لارښوونه کوې او د هغوی ټاکلی مشر به يې.» ۱۳) کله چې د اسراييلو ټول مشران په حبرون کې داود پاچا ته ورغلل، داود د څښتن په مخکې د هغوی سره يو تړون وکړ. بيا هغوی د داود سر په تېلو غوړ کړ او هغه يې د اسراييلو د پاچا په توگه غوره کړ، لکه څنگه چې څښتن د سموييل په وسيله دا وعده کړې وه.

داود او د اورشليم فتح

(دوهم سموييل ۵: ۶ - ۱۰)

۴ داود پاچا او ټول اسراييليان لارل او د اورشليم په ښار باندې يې برید وکړ. په هغه زمانه کې اورشليم د ييوس په نوم وپېژندل شو او د دې ځای اصلي اوسېدونکي لا تر هغه وخته پورې هلته اوسېدل. ۵ ييوسيانو وويل: «ته به ونه شي کولای چې دلته رانوځي!» خو داود د صهيون د غره کلا ونيوله چې وروسته د داود د ښار په نوم ياد شو.

۶ داود خپلو لښکرو ته ويلي وو: «هغه لومړنی عسکر چې يو ييوسي ووژني زما د لښکرو قوماندان به شي.» نو له دې امله چې د زرويه زوی يوآب لومړی برید وکړ، هغه قوماندان شو.

۷ وروسته داود هماغې کلا ته کډه وکړه، نو ځکه هغه د داود د ښار په نوم ياد شو. ۸ هغه د ښار شاوخوا سيمه پراخه کړه، په هغه ځای کې يې کار پيل کړ چې ځمکه يې د غونډۍ له ختيځې خوا ډکه وه او يوآب پاتې ښار بېرته جوړ کړ.

۹ داود نور هم قوي شو، ځکه چې مطلق قادر څښتن د هغه سره مل ؤ.

د داود نامتو جنگيالي

(دوهم سموييل ۲۳: ۸ - ۱۷)

۱۰ دا د هغو نامتو جنگياليو نومونه دي چې د اسراييلو د خلکو په مرسته يې د داود پاچاهي قوي او ټينگه کړه، ترڅو د څښتن د وعدې سره سم د هغوی پاچا شي:

۱۱ له دغو جنگياليو څخه لومړنی جنگيالی د حکمون زوی يشوبعام ؤ او هغه د «درېو جنگياليو»

مشر ؤ. هغه په خپلې نېزې باندې له درې سوه کسانو سره جگړه وکړه او هغوی ټول یې په یو وخت کې ووژل. (۱۲) دوهم یې العازار ؤ چې د دودو زوی ؤ او د اخوخ له خپله ؤ. (۱۳) کله چې فلسطینیان هلته د جگړې دپاره راغونډ شول، العازار د داود سره په فسدیم کې ؤ. په یو داسې ځای کې چې له اوریشو څخه ډک پتی په کې ؤ، اسرائیلي عسکر له فلسطینیانو څخه وتښتېدل. (۱۴) خو العازار او د هغه سرپو د پتی په منځ کې ځانونه ټینگ کړل او فلسطینیانو ته یې ماتې ورکړه. څښتن هغوی ته یو لوی بریالیتوب ور په برخه کړ.

(۱۵) یوه ورځ له هغو دپرشو مشرانو جنگیالیو څخه درې تنه یو گټ ته چې د عدولام سمخې ته نژدې او داود په کې ؤ، راغلل، په هغه وخت کې د فلسطینیانو یوې ډلې د رفايیم په دره کې خپمې درولې وې. (۱۶) داود هغه وخت په خپل خوندي ځای کې ؤ او د فلسطینیانو یوې ډلې بیت لحم نیولی ؤ. (۱۷) داود ارمان وکړ او ویې ویل: «کاشکې څوک له هغه کوهي څخه چې د بیت لحم دروازې ته نژدې دی، ماته اوبه راوړي.»

(۱۸) نو هغو درېو زړورو سرپو د فلسطینیانو کرښې ماتې کړې، له کوهي څخه یې اوبه راوویستلې او داود ته یې راوړې، خو داود هغه ونه څښلې او هغه یې د نذرانې په توگه څښتن ته توی کړې. (۱۹) داود وویل: «خدای دې نه کړي چې زه دا اوبه وڅښم! دا به د هغو سرپو د وینو د څښلو په شان وي چې خپل ژوند یې په خطر کې اچولی ؤ!» نو هغه دا اوبه ونه څښلې. دا د هغو درېو زړورو کسانو کارونه وو.

دپرش جنگیالي

(دوهم سمویل ۲۳: ۱۸ - ۳۹)

(۲۰) ابیشای د یوآب ورور د دپرش کسيزې ډلې مشر ؤ. هغه په خپلې نېزې باندې له درې سوه

کسانو سره جگړه وکړه او هغوی یې ووژل. نو په دې توگه هغه هم لکه د هغو درېو جنگیالیو په شان مشهور شو. (۲۱) که څه هم هغه په هغې دېرش کسيزې ډلې کې ډېر زیات مشهور او د هغوی مشر شو، خو د هغو درېو تنو په شان مشهور نه شو.

(۲۲) بنایاه د یهویداع زوی چې د قبصیل څخه ؤ، یو توریالی عسکر ؤ. هغه ډېر د زړورتوب کارونه کړي وو چې په هغو کې د دوو قوي موآبي جنگیالیو وژل شامل وو. یو ځلې هغه د واورې په ورځ یوې کندې ته وربنکته شو او یو زمري یې وواژه. (۲۳) همدارنگه هغه یو مصری وواژه چې قد یې له دوو مترو لوړ ؤ او یوه نېزه ورسره وه چې د اوبدلو د کارگاه د میلیې په شان غټه وه. بنایاه د خپلې امسا سره په هغه باندي برید وکړ، د هغه مصري له لاسه یې نېزه واخیستله او هغه یې ورباندي وواژه. (۲۴) بنایاه داسې د زړورتوب کارونه وکړل چې د درېو جنگیالیو په شان مشهور شو. (۲۵) د هغه عزت د هغې دېرش کسيزه ډلې څخه ډېر زیات شو، خو په درېو جنگیالیو کې یې گډون نه درلود. داود هغه د خپلو ساتونکو د گارډ مشر وټاکه.

(۲۶) دا نور نامتو جنگیالی دي:

د یوآب ورور عساهیل

الحانان د دودو زوی له بیت لحم څخه

(۲۷) شموت له هرور څخه

حالز له فلون څخه

(۲۸) عیرا د عقیش زوی له تقوع څخه

ایعزر له عناتوت څخه

(۲۹) سبکای له حوشا څخه

عیلای له اخوخ څخه

٣٠ مھرای له نطوفې څخه

حلد د بعنه زوی له نطوفې څخه

٣١ اتای د ریبای زوی د بنیامین له جبعې څخه

بناياه له فرعاتون څخه

٣٢ حورای د جاعش له خوړونو څخه

ابي بیل له عربات څخه

٣٣ عزموت له بحرورم څخه

اليحبا له شعلبون څخه

٣٤ هاشم له جزون څخه

يوناتان د شاجای زوی له حرار څخه

٣٥ اخيام د ساکار زوی له حرار څخه

اليفال د اور زوی

٣٦ حافر له مکیرات څخه

اخيا له فلون څخه

٣٧ حصرو له کرمل څخه

نعرای له ازبای زوی

٣٨ یوویل د ناتان ورور

مبحار د هجري زوی

٣٩ صالح له عمون څخه

نحرای د بیروت څخه چې د زرویه د زوی یعنی د یوآب وسلې به یې وړلې.

٤٠ عیرا او جارب له یتر څخه

٤١ اوریا حیتي

زآباد د احلاى زوى

٤٢) عدينا د شيزا زوى چې د روبين په قبيله كې يو مشر ؤ او د دېرش كسيزو عسكرو ډله هم ورسره وه

٤٣) حانان د معكه زوى

يوشافاط له متنا څخه

٤٤) عزيا له عشتاروت څخه

شاماع او يعييل د حوتام زامن له عروعر څخه

٤٥) يديعييل او يوخا د شمري زامن له تيص څخه

٤٦) الي ييل له محويم څخه

يريبيى او يوشويا د الناعم زامن

يتمه له موآب څخه

٤٧) الي ييل، عوبيد او يعسي ييل له مسوباه څخه.

د بنيامين له قبيلې څخه د داود جنگيالي

١٢) يو څه موده مخكې داود تللى ؤ چې د صقلغ په ښارگوټي كې واوسيري او د شاوول

پاچا څخه پټ شي. كله چې داود هلته ؤ، ډېرو زړورو جنگياليو د هغه سره لاس يو كړ چې په جگره كې ورسره مرسته وكړي. (٢) دغه جنگيالي د شاوول پاچا له خپلوانو او د بنيامين له قبيلې

نه وو. هغوى د ليندې او د غشو په ويشتلو كې تکره وو، هغوى په خپل ښي او چپ لاس دواړو

باندې غشي وپشتلى شول او هم يې په مچنوغزه كې تيرې وپشتلى شوې. (٣) - (٧) د هغوى

مشران په لاندې ډول وو: اخيعزر د شماعه زوى چې له جبعي څخه ؤ، د ټولو مشر ؤ، د هغه ورور

يوآش په رتبه كې د هغه پسې دوهم سړى ؤ. دا د هغوى عسکر وو:

د عزموت زامن، يزي بيل او فالط

براکه او بيهو، له عناتوت څخه

يشمعيان چې له جبعون څخه ؤ، د هغو «دېرشو جنگياليو» يو مشر ؤ او په خپله هم نامتو

جنگيالی ؤ

ارميا، يحزييل، يوحانان او يوزاباد له جدیره څخه

العوزای، يريموت، بعليا، شمريا او شفتيا له حروف څخه

د قورح له طايفې څخه القانه، يشيه، عزرييل، يوعزر او يشوبعام

له جدور څخه د يروحام زامن يوعيله او زبديا.

د جاد د قبيلې څخه د داود جنگيالي

۸ ځينې کسان د جاد له قبيلې څخه چې د جگرې په هنر کې تجربه لرونکي او زړور خلک وو،

د دښتې په خوندي ځای کې چې داود په کې ؤ، هغه ته ورواوښتل. دوی ټولو د سپرونو او نيزو په

استعمالولو کې مهارت درلود. هغوی د زمريو په شان هيبتناک او د غرنیو هوسيو په شان تيز او

چالاک وو. ۹-۱۳ له هغوی څخه د يوولسو تنو رتبې او مقامونه په ترتيب سره په لاندې ډول

وو: ایصر يې مشر، بيا عوبديا، الياب، مشمنه، ارميا، عتای، اليئيل، يوحانان، الزاباد، ارميا او مکبنای.

۱۴ نوموړي کسان د لښکرو قوماندانان وو. د تیتې رتبې خاوندان يې د سلو کسان او لوړ رتبه يې

د زرو کسانو قوماندانان وو. ۱۵ د کال په لومړنۍ مياشت کې يعنې په هغه وخت کې چې د اردن د

سيند اوبه د سيند له غاړو و اوښتلې، هغوی د سيند نه تېر شول او هغه خلک يې پسې واخيستل او

خواره واره يې کړل چې د سيند د دواړو غاړو په درو کې اوسېدل.

د يهودا جنگيالي او د بنيامين نور جنگيالي

١٦ يوحنا د بنيامين او يهودا د قبيلو څخه يوه ډله سړي هغه خوندي ځای ته لاړل چې داود په کې اوسېده. ١٧ داود له هغوی سره دباندي ليدنه او کتنه وکړه او ورته وپې ويل: «که چېرې تاسو د ملگرو په توگه راغلي يئ چې زما په طرفدارۍ جگړه وکړئ، بيا پاتې شئ او زمونږ سره لاس يو کړئ. خو که چېرې تاسو دا هڅه وکړئ چې ما خپلو دښمنانو ته تسليم کړئ، هغه خدای چې زمونږ نيکونو يې عبادت کاوه، تاسو ته به سزا درکړي، ځکه چې ما کوم ظلم او تېری نه دی کړی.»

١٨ بيا په عماسای باندي د خدای روح نازل شو، (هغه څوک چې وروسته د دېرشو جنگياليو مشر شو) او وپې ويل:

«د يسي زويه داوده، مونږ ستا يو!

بريالي دې اوسي ته

او وي بريالی دې هغه څوک

چې کوي تا سره مرسته!

ځکه چې خدای دی مرستندوی ستا.»

وروسته داود هغوی ته هرکلی ووايه او د خپلو هغو عسکرو مسؤولان يې وټاکل چې په دښمنانو باندي يې يرغل کاوه.

هغه جنگيالي چې له منسي څخه وو

١٩ هغه وخت چې داود د فلسطينيانو سره د شاوول په ضد جگړې ته لاړ، يو شمېر د منسي خلک د داود په خوا شول. خو کله چې د فلسطينيانو پاچاهان په دې پوه شول چې کېدای شي داود د هغوی سره خیانت وکړي او د پخوا په شان به د شاوول سره لاس يو کړي، هغوی داود بېرته د صقلغ بنارگوتي ته ولېږه. ٢٠ دا د منسي هغه عسکر وو چې په هغه وخت کې يې د داود سره لاس يو کړ: عدناح، يوزاباد، يدعييل، ميکاييل، يوزاباد، اليهو او صلتای. هغوی ټول په منسي کې د زر کسيزو فرقو قوماندانان وو. ٢١ هغوی د داود سره مرسته کوله چې د يرغلگرو ډلو سره وجنگيږي، ځکه چې هغوی ټول زړور جنگيالي وو. وروسته هغوی د اسرايلو په لښکرو کې قوماندانان شول.

٢٢ ورځ په ورځ به نوي کسان راتلل او د داود سره به يې لاس يو کاوه، نو زر هغه د يو لوی او قوي لښکر خاوند شو، چې دا د خدای لښکر ؤ.

په حبرون کې د داود لښکري

٢٣ کله چې داود په حبرون کې ؤ، ډېرو په وسلو سمبال شويو کسانو د هغه له لښکرو سره لاسونه يو کړل، ترڅو هغه د شاوول په ځای پاچا کړي، لکه څنگه چې خښتن وعده کړې وه. د هغوی شمېر په لاندې ډول ؤ: ٢٤ د يهودا د قبيلې څخه: ٦٨٠٠ تنه ښه سمبال شوي کسان چې سپرونه او نېزې ورسره وې؛ ٢٥ د شمعون د قبيلې څخه: ٧١٠٠ تنه زړور جنگيالي؛ ٢٦ د لاوي د قبيلې څخه: ٤٦٠٠ تنه؛ ٢٧ يهوياذاع د هارون د کورنۍ مشر د ٣٧٠٠ تنو سره؛ ٢٨ صادوق، يو زړور ځوان او د هغه د پلار د کورنۍ افسران: ٢٢ تنه؛ ٢٩ د بنيامين د قبيلې څخه (د شاوول خپله قبيله): ٣٠٠٠ تنه، د دغو څخه اکثره تر هغه وخته پورې د شاوول سره وفادار پاتې شوي وو. ٣٠

د افرایم د قبیلې څخه: ۲۰۸۰۰ تنه زړور جنگیالی چې په خپلو خپلونو کې نومیالي وو؛ (۳۱) د لوېدیځې منسي د قبیلې څخه: ۱۸۰۰۰ تنه د دې دپاره غوره شوي وو چې لار شي او داود پاچا کړي؛ (۳۲) د یساکار د قبیلې څخه: ۲۰۰ مشران د خپلو وطندارانو سره یو ځای چې د هغوی د امر لاندې وو (دا مشران پوهېدل چې اسرائیل څه وکړي او په کوم وخت کې یې وکړي)؛ (۳۳) د زبولون د قبیلې څخه: ۵۰۰۰۰ تنه وفادار او د اعتبار وړ کسان چې د جگړې دپاره تیار وو او د هر ډول وسلې په کارولو پوهېدل؛ (۳۴) د نفتالي د قبیلې څخه: ۱۰۰۰ تنه قوماندانان د ۳۷۰۰۰ کسانو سره یوځای چې سپروونه او نېزې ورسره وې؛ (۳۵) د دان د قبیلې څخه: ۲۸۶۰۰ تنه چې د جگړې دپاره تیار وو؛ (۳۶) د اشیر د قبیلې څخه: ۴۰۰۰۰ تنه تجربه لرونکي عسکر چې د جگړې دپاره تیار وو؛ (۳۷) د روبین، جاد او د ختیځې منسي د قبیلو څخه (هغه قبیلې چې د اردن د سیند په ختیځ کې وې): ۱۲۰۰۰۰ تنه، چې په هر ډول وسلو سمبال شوي وو.

(۳۸) دا ټول عسکر چې د جگړې دپاره تیار وو، حبرون ته لاړل. هغوی ټینگه اراده درلودله چې داود په ټولو اسرائیلو باندې پاچا کړي. نو پاتې اسرائیلیان په دې خبره باندې راضي او خوښ وو. (۳۹) هغو عسکرو هلته د داود سره درې ورځې تېرې کړې او په هغو خوړو او د څښاک په شیانو یې چې خپلو خپلوانو ورته تیار کړي وو، میلې کولې. (۴۰) د یساکار، زبولون او د نفتالي د شمالي قبیلو پورې د لېرې لېرې ځایونو څخه خلک راتلل او خره، اوبنان، کچرې او غویان یې چې اوږه، د انځرو او د ممیزو کلچې، د انګورو شراب او د زیتونو تېل ورباندې بار وو، راوستل. هغوی پادې او رمې هم راوستلې چې حلال یې کړي او ویې خوري. دا ټول د هغو خوشحالو څرګندونه وه چې په ټول هېواد کې احساسیدله.

داود د لوظ صندوق اورشلیم ته وړي

۱۳ داود د خپلو لښکرو د قوماندانو سره مشوره وکړه يعنې د هغو سره چې د زر کسيزو فرقو او د سل کسيزو ټوليو قوماندانان وو. (۲) داود د اسراييلو قوم ته وويل: «که ستاسو مشوره او زمونږ د خښتن خدای رضا وي، نو اجازه راکړئ چې ټولو اسراييليانو ته پيغام ولېرم او د خپلو ټولو هېوادوالو د کاهنانو او لويانو په شمول چې په ښارگوټو او د هغوی په څرخايونو کې دي، بلنه ورکړم چې راشي او دلته زمونږ سره يوځای شي. (۳) بيا به لار شو او د خدای د لوظ صندوق به راوړو، ځکه چې د شاوول د پاچاهۍ په وخت کې ورته پاملرنه نه وه شوې.»

(۴) ټولو خلکو دا خبره ومنله چې دا سم وړاندیز دی او پرېکړه يې وکړه چې همداسې وکړي. نو داود د ټول هېواد څخه د اسراييلو قوم راغونډ کړ، يعنې د مصر د پولې څخه نيولې چې په جنوب کې ده د حمات د غاښي پورې چې په شمال کې دی، د دې دپاره چې د خدای د لوظ صندوق له قريه يعاريم څخه اورشليم ته راوړي. (۵) داود او ټول اسراييليان د بعله ښار يعنې قريه يعاريم ته لاړل چې د يهودا په سيمه کې دی، د دې دپاره چې د خدای د لوظ صندوق چې د خښتن نوم ورباندې دی، راوړي - هغه خښتن چې تخت يې د اسماني مخلوقاتو د مجسمو د پاسه دی.

(۷) هغوی د ابيناداب د کور څخه د لوظ صندوق راوويست او په يوې نوې گاډۍ باندې يې کېښود. عزه او اخيو د گاډۍ د لارښوونې دپاره د هغې سره تلل (۸) او داود او ټولو خلکو په خپل ټول توان سره خدای ته د درناوي په خاطر نڅاگانې کولې. هغوی سندرې ويلې او د موسيقۍ دغه آلي يې غږولې: ربابونه، چنگونه، چمبې، تالونه او سرنې.

(۹) څنگه چې دوی د کيدون درمند ځای ته ورسېدل، غويان وښويېدل او عزه خپل لاس وراوړد

کړ او د لوظ صندوق يې ونيوه. (۱۰) خښتن په عزه باندې ډېر په قهر شو او هغه يې وواژه، ځکه چې د لوظ صندوق يې لمس کړ. هغه هلته د خدای په حضور کې مړ شو. (۱۱) نو داود په قهر شو، ځکه چې خښتن په قهر سره عزه ته سزا ورکړه او تر نن ورځې پورې هغه ځای د فارز عزه په نوم يادېږي.

(۱۲) په هغه ورځ داود د خښتن څخه ډېر ووپرېده او ويې ويل: «اوس به څنگه وکولای شم چې د خدای د لوظ صندوق د ځان سره یوسم؟» (۱۳) نو هغه صندوق د ځان سره د داود ښار ته یو نه وړ. د هغې په ځای يې هغه د عوبيد ادوم جتي کور ته یووړ.

(۱۴) د خدای د لوظ صندوق درې میاشتي هلته پاتې شو او خښتن د عوبيد ادوم کورنی او هر هغه شي ته چې يې درلود برکت ورکړ.

په اورشلیم کې د داود مانی او کورنی

(دوهم سمویل ۵: ۱۱ - ۱۶)

۱۴ (۱) نو بیا د صور پاچا حیرام، داود ته خپل استازي وروولېږل، له هغوی سره گلکاران او نجاران هم وو. هغوی د سبر د ونو لرگي راوړل، ترڅو داود ته مانی جوړه کړي. (۲) نو داود پوه شو چې خښتن د هغه پاچاهي په اسراییلو باندې ټینګه کړې ده او د هغه پاچاهي د خپل قوم یعنی د اسراییلو په خاطر نېکمرغه کېږي.

(۳) وروسته له دې چې داود اورشلیم ته کډه وکړه، هغه د نورو ښځو سره ودونه وکړل او نور زامن

او لورګانې يې وزېږېدلې. (۴) دا د داود اولادونه دي چې په اورشلیم کې زېږېدلې دي: شموع،

شوباب، ناتان، سلیمان، (۵) ایبحار، الیشوع، الیفالط، (۶) نوجه، نفج، یافیع، (۷) الیشمع، بعلیاداع

داود او د فلسطينيانو ماتې

(دوهم سمويل ۵: ۱۷ - ۲۵)

۸ کله چې فلسطينيانو واورېدل چې داود د اسرايلو په ټول هېواد باندې د پاچا په توگه ټاکل شوی دی، هغوی د پوره قوت سره ووتل چې داود ونيسي. خو داود د هغوی د پلان څخه خبر شو او لاړ چې په جگړه کې ورسره مقابله وکړي. ۹ نو فلسطينيان راغلل او د رفايم په دره يې حمله وکړه.

۱۰ داود د خدای نه پوښتنه وکړه: «ايا په فلسطينيانو باندې حمله وکړم؟ ايا ماته به بری راکړې؟»

څښتن ځواب ورکړ: «هو، ورباندې حمله وکړه! زه به تاته بری درکړم!»

۱۱ نو داود بعل فراسيم ته لاړ او هلته يې فلسطينيانو ته ماته ورکړه. هغه وويل: «خدای زما په لاسونو د دښمنانو کړنې ماتې کړې.» نو هغه ځای د بعل فراسيم په نوم یاد شو. ۱۲ کله چې فلسطينيان وټنټېدل، بيا داود خپلو لښکرو ته حکم ورکړ: «هغه بتان چې له فلسطينيانو څخه پاتې شوي دي، وسوځوئ.»

۱۳ څه موده وروسته فلسطينيان بېرته درې ته راستانه شول او بيا يې برید پيل کړ. ۱۴ داود يوځل بيا د خدای سره مشوره وکړه، خدای ځواب ورکړ: «د دې ځای نه برید مه کوه، بلکې د شا له خوا ورباندې راتاو شه او د بلسام ونو ته مخامخ په هغوی باندې برید وکړه. ۱۵ کله چې دې د بلسام د ونو په سر کې د قدمونو اواز واورېده، نو بيا په بېرته برید وکړه، ځکه چې دا به دا معنی ولري چې زه ستا په مخکې روان يم چې د فلسطينيانو لښکرو ته ماتې ورکړم.»

١٦ نو څنگه چې خدای داود ته حکم کړی ؤ، هماغسې یې وکړل او فلسطینیان یې د جبعون نه تر جازر پورې په ټوله لاره کې تعقیب کړل او ویې وژل.

١٧ نو داود په ټولو هېوادونو کې مشهور شو او څښتن سبب شو چې ټول قومونه له هغه څخه ووپریږي.

اورشليم ته د لوظ د صندوق د راوړلو تیاری

١٥ داود د خپل ځان دپاره د داود په ښار کې کورونه ودان کړل. هغه د خدای د لوظ د صندوق دپاره هم یو ځای تیار کړ او یوه خېمه یې د هغه دپاره ودروله. ٢ هغه وویل: «یوازې لایوان به دا اجازه ولري چې د لوظ صندوق یوسي، ځکه چې څښتن هغوی غوره کړي دي چې دا کار وکړي او تل د څښتن خدمت وکړي.»

٣ بیا داود د اسراییلو ټول قوم اورشليم ته راوغوښت د دې دپاره چې د لوظ صندوق هغه ځای ته راوړي چې د هغه دپاره یې تیار کړی ؤ. ٤ هغه د هارون اولاده او لایوان هم یو ځای راغونډ کړل. دا هغه لایوان وو چې د داود حضور ته راغلل: ٥ اوري ییل چې د قهات د طایفې مشر ؤ او د هغه یوسلو شل تنه خپلوان؛ ٦ عسایا چې د مراري د طایفې مشر ؤ او د هغه دوه سوه او شل تنه خپلوان؛ ٧ یوییل چې د جرشون د طایفې مشر ؤ او د هغه یو سل او دېرش تنه خپلوان؛ ٨ شمعیه چې د ایصافان د طایفې مشر ؤ او د هغه دوه سوه تنه خپلوان؛ ٩ ایلییل چې د حبرون د طایفې مشر ؤ او د هغه اتیا تنه خپلوان؛ ١٠ او عمیناداب چې د عزیل د طایفې مشر ؤ او د هغه یو سل او دولس تنه خپلوان.

١١ بیا داود صادق او ابیاتار کاهنان او شپږ لایوان یعنی اوري ییل، عسایا، یوییل، شمعیه، ایلییل

او عمیناداب راوغوښتېل. (۱۲) هغه دغو لایوانو ته وویل: «تاسو د لایو د طایفو مشران یی. تاسو او ستاسو ملگری خپل ځانونه پاک کړی، ترڅو وکولای شی چې د اسرائیلو د څښتن خدای د لوظ صندوق هغه ځای ته راوړئ چې ما د هغه دپاره تیار کړی دی. (۱۳) دا چې د لومړي ځل دپاره تاسو هلته نه وی چې هغه یوسی، زمونږ څښتن خدای مونږ ته سزا د دې دپاره راکړه چې مونږ په مناسب ډول د هغه عبادت ونه کړ.»

(۱۴) بیا کاهنانو او لایوانو خپل ځانونه پاک کړل. هغوی تیار شول چې د اسرائیلو د څښتن خدای د لوظ صندوق یوسی. (۱۵) لایوانو دا صندوق د ستونو په واسطه په خپلو اوږو باندې یووړ لکه څنگه چې څښتن د موسی په وسیله امر کړی و.

(۱۶) همدارنگه داود د لایوانو مشرانو ته وویل: «د خپلو خپلوانو څخه ځینې کسان وټاکئ چې د خوشحالی سندرې ووايي او چنگونه، ربابونه او تالونه وغږوي.» (۱۷) - (۲۱) هغه سړي چې د زیرو تالونو د غږولو دپاره غوره شول دا وو: د یوییل زوی هیمان، د هغه خپلوان اساف چې د برکیا زوی و او د قوشیا زوی ایتان چې د مراري د طایفې څخه و. د هغوی سره د مرستې په خاطر یې دغه لایوان غوره کړل چې د نري اواز چنگونه یې غږول: زکریا، یعزییل، شمیراموت، یحییل، عوني، الیاب، معسیا او بنایاه. نورو چې د درند اواز ربابونه یې غږول دا وو: متتیا، الیفلیا، مقنیا، عزریا او دوه د عبادت ځای ساتونکي یعني عوبید ادوم او یعییل.

(۲۲) کننیا د لایو سازغږوونکو مسوول وټاکل شو، ځکه چې هغه په خپله یو تکړه سازغږوونکی و.

(۲۳) - (۲۴) بیا د لوظ د صندوق د ساتلو دپاره څلور لایوان وټاکل شول. هغه لایوان دا وو: برکیا، القانه، عوبید ادوم او یحیا.

په پای کې د دې دپاره کاهنان غوره شول چې د لوظ د صندوق مخې ته سرنې وغږوي. هغه کاهنان دا وو: شبنیا، یوشافاط، نتنیل، عماسای، زکریا، بنایاه او الیعازر.

اورشلیم ته د لوظ د صندوق راوړل

(دوهم سمویل ۶: ۱۲ - ۲۲)

۲۵ نو داود، د اسراییلو مشران او د لښکرو قوماندانان لارل چې د خښتن د لوظ صندوق د عوبید ادوم له کوره د جشن په نیولو سره راوړي. ۲۶ له دې کبله چې خښتن د لوظ د صندوق په وړلو کې له لایانو سره مرسته وکړه، نو هغوی اووه غویان او اووه پسونه قرباني کړل.

۲۷ داود او هغو لایانو چې صندوق یې لېږد اووه، کنیا د موسیقی مسوول او ټولو سندرغاړو د ښه کتان چپنې اغوستې وې او داود هم د کتان پېښند اغوستی و. ۲۸ نو ټولو اسراییلیانو د خوشحالی په چیغو او د سرنیو، تالونو، چنگونو او له ربابونو په غږولو سره د خښتن د لوظ صندوق اورشلیم ته راوړ.

۲۹ کله چې صندوق د داود ښار ته راوړل شو، د شاوول لور میکال د کرکې څخه وکتل او ویې لیدل چې داود پاچا د خوشحالی څخه ټوپونه وهي او نخا کوي، نو هغه یې په خپل زړه کې سپک وگاڼه.

په خېمه کې د لوظ د صندوق ایښودل

۱۶ هغوی د خدای د لوظ صندوق په هغې خېمې کې کېښود چې داود د هغه دپاره ودرولې وه، بیا یې سوځېدونکې نذرانې او د سولې نذرانې خدای ته وپراندي کړې. ۱۷ کله چې داود د

نذرانو د وړاندې کولو څخه وزگار شو، هغه د خلکو دپاره د څښتن په نوم برکت وغوښت. (۳)
هغه د اسراییلو ټولو خلکو، هم سړیو او هم ښځو، هر یو ته یوه ډوډۍ، یوه ټوټه غوښه او د ممیزو
یوه کلچه ووېشله.

(۴) داود ځینې لاریان د دې دپاره وټاکل چې د لوظ صندوق په مخکې خدمت وکړي. هغوی به د
اسراییلو څښتن خدای یاداوه، د هغه شکر به یې ادا کاوه او ستاینه به یې کوله. (۵) اساف د هغوی
مشر ؤ او زکریا د هغه مرستیال ؤ. یعییل، شمیراموت، یحیییل، متتیا، الیاب، بنایاه، عوبید ادوم او یو بل
سړی چې یعییل نومېده د دې دپاره ټاکل شوي وو چې چنگونه او ربابونه وغږوي. اساف په خپله
تالونه غږول (۶) او دوو کاهنانو یعنی بنایاه او یحزییل به پرله پسې د لوظ د صندوق په مخکې
سرنی غږول.

د داود د ستاینې سندره

(۷) داود په هغه ورځ د لومړي ځل دپاره اساف او د هغه ورونو ته وظیفه ورکړه چې د څښتن په
حضور کې د هغه د ستاینې دا سندره ووايي:

(۸) کوی شکر د څښتن

او د هغه په نوم دعا کوی!

نورو قومونو ته دا ووايي

څه چې هغه کړي دي

هغه ته حمد ووايئ (۹)

ووايئ هغه ته د ثنا او صفت سندره

هغه چې کړي عجيبه کارونه

کړئ يې بيان خلکو ته

په پاک نوم د هغه وکړئ افتخار (۱۰)

وي دې خوشحاله څوک چې کاندې عبادت د هغه

وغواړئ کومک له څښتنه (۱۱)

وکړئ عبادت يې تل

ای د يعقوب يعنې د خداى د خدمتگار اولادې (۱۲) - (۱۳)

ای د يعقوب اولادې تاسو کړئ غوره څښتن

کړئ تاسې يادې معجزې لويې چې کړې هغه

هم کړئ رايا د قضاوتونه چې هغه کړي وو

دی څښتن زموږه خداى (۱۴)

راولي چې عدالت د ځمکې سر باندې هرځای

١٥ تاسې هېر نه کړئ د خدای لوظ هېڅکله

نه کړئ وعده د هغه هېره تر زرو نسلونو پورې

١٦ هغه لوظ چې هغه وکړ ابراهیم سره

هغه قسم چې هغه وکړ د اسحاق سره

١٧ هغه یې ورکړلو یعقوب ته د یو حکم په شان

او اسراییلو ته د ابدي لوظ په توگه

١٨ هغه وویل: «تاسو ته در به کړم وطن د کنعان

وي به هغه د ستاسو خپل ملکیت»

١٩ کله چې شمېر د خدای د خلکو کم ؤ

وو پردي د کنعان خاوره کې دوی

٢٠ دوی سرگردانه گرځېدل به یو بل وطن کې

تلل یو او بلې پاچاهۍ ته هغوی

۲۱) خو خدای پرېښودل هېڅوک چې په دوی ظلم وکړي

د دوی دپاره یې شاهان ورتل:

۲۲) هغوی ته یې وویل:

«زما غوره شویو بنده گانو ته به لاس نه وروړئ

ضرر به نه رسوئ زما پیغمبرانو ته»

۲۳) ای ټولې نړۍ، سندرې ووايئ څښتن ته تاسې

اعلان کړئ هره ورځ دا زېری

چې نجات یې دی راکړی مونږ ته

۲۴) قومونو ته اعلان کړئ جلال د هغه

ټولو خلکو ته اعلان کړئ

د هغه ډېر عجیبه کارونه

۲۵) ځکه چې لوی دی څښتن

او ډېر لایق دی د ثنا او صفت

ټولو خدايانو نه دې زياته وېره وشي د ده

٢٦ نورو قومونو ټول خدايان دي بې گټې بتان

خو خښتن دي پيدا کړي اسمانونه

٢٧ دي راچاپېره جلال او لويي له هغه څخه

د اوسېدو ځای د هغه ډک دی د خوښۍ او قوت

٢٨ وکړئ ستاينه د خښتن په ځمکه ټولو خلکو

هم ستاينه وکړئ د هغه د جلال او قدرت

٢٩ د خښتن د جلالي نوم ستاينه وکړئ

راشي حضور ته د هغه او نذرانه راوړئ

کړئ خښتن ته عبادت په سپېڅلې توگه

٣٠ ای ټولې ځمکې ولړزېږه د هغه په مخکې

نړۍ يې ټينگه درولې چې خوځېږي نه

٣١ پرېږده خوشحاله اسمانونه شي او ځمکه وکړي خوښي

او هم قومونه کړی خبر چې خښتن پاچا دی!

۳۲ شي درياب په غرمبار دې خپلو ټولو مخلوقاتو سره

شي دې خوشحاله پټي هم ټولو فصلونو سره

۳۳ د خوښی چيغې به بيا ووهي ځنگل کې ونې

کله چې راشي د ځمکې قضاوت ته خښتن

۳۴ د خښتن شکر کوی، ځکه چې نېک دی هغه

ده ابدې د هغه مینه

۳۵ هغه ته ووايي: «وژغوره مونږ ای خدایه

ته زمونږ ژغورونکيه خدایه

مونږ يو ځای سره راغونډ کړه،

ومو ژغوره له قومونو

ترڅو ادا کړو مونږه شکر د ستا

ستا د سپېڅلي نوم ثنا مو وياړ شي»

٣٦ ثنا او صفت دې وي د اسراييلو څښتن خدای ته

وکرئ ثنا او صفت يې د ازل نه تر ابدې پورې

بيا ټولو خلکو وويل: «امين» او د څښتن ثنا او صفت يې وکر.

په اورشليم او په جبعون کې عبادت

٣٧ داود اساف او د هغه د طايفې لايوان د دې دپاره غوره کرل چې په هغه ځای کې د ورځني عبادت مسؤولان شي چېرته چې د لوظ صندوق ساتل کېده. ٣٨ عوبيد ادوم او د هغه اته شپېته خپلوان د هغوی مرستيالان وو او حوسه او د يدوتون زوی عوبيد ادوم ساتونکي وو.

٣٩ داود صادق کاهن او د هغه خپلوان چې کاهنان وو، هم غوره کرل چې د جبعون د عبادت په ځای کې د څښتن په سپېڅلي خېمه کې خدمت وکړي. ٤٠ هغوی به هر سهار او ماښام د قربانۍ په ځای باندې سوځېدونکې نذرانې وړاندې کولې. دا د هغه شريعت سره سم ؤ چې څښتن اسراييليانو ته ورکړی ؤ. ٤١ هيمان او يدوتون د هغوی مرستيالان وو او همدارنگه هغه نور سړي چې په ځانگړې توگه د دې دپاره غوره شوي وو چې د څښتن د تلپاتې مينې دپاره د هغه شکر وکړي. ٤٢ هيمان او يدوتون د دې کار مسووليت هم په غاړه درلود چې سرنې، تالونه او نورې د موسيقۍ آلې د سندرو د ويلو په وخت کې وغږوي. هغه لايوان چې د يدوتون زامن وو، د دروازې د ساتلو مسؤولان وو.

٤٣ د مراسمو نه وروسته هر يو خپل کور ته لاړ او داود هم د دې دپاره کور ته راستون شو چې د خپلې کورنۍ دپاره برکت وغواړي.

له داود سره د خښتن وعده

(دوهم سمويل ۷: ۱-۱۷)

۱۷ ﴿۱﴾ وروسته له دې چې داود خپلې مانې ته كډه وكړه، هغه ناتان نبي ته وويل: «گوره، زه دلته په دې مانې كې اوسېږم چې د سبر د ونې د لرگيو څخه جوړه شوې ده، خو د خښتن د لوظ صندوق په خېمه كې اېښودل شوی دی.»

﴿۲﴾ ناتان ځواب ورکړ: «هرڅه چې ستا په زړه كې دي هغه وكړه، ځكه چې خداى ستا سره مل دی.»

﴿۳﴾ خو په هم هغه شپه خښتن ناتان ته وويل: ﴿۴﴾ «لاړ شه او زما خدمتگار داود ته ووايه چې خښتن داسې وايي: ته هغه څوك نه يې چې زما د اوسېدلو دپاره كور جوړ كړې. ﴿۵﴾ له هغه وخته چې ما د اسراييلو قوم د مصر څخه راخلاص كړ، تر نن ورځې پورې زه په كور كې نه يم اوسېدلى. هر چېرته چې زه د هغوى سره تللم، خېمه به زما كور ؤ. ﴿۶﴾ ما د قوم مشران غوره كړل او ورته مې وويل چې د شپنو په شان زما د قوم اسراييلو لارښوونه وكړي. خو ايا كله مې د هغوى څخه چاته په ټول سفر كې ويلي دي چې د سبر د ونې د لرگيو څخه دې ولې زما دپاره كور نه دی جوړ كړی؟

﴿۷﴾ نو په دې خاطر زما خدمتگار داود ته ووايه چې مطلق قادر خښتن درته داسې وايي: ماته د پسونو د ساتلو د څړځای څخه راواخيستلې او د خپل قوم اسراييلو مشر مې وټاكلې. ﴿۸﴾ هر چېرې چې ته تللې، زه به درسره وم. څنگه به چې ته پرمخ تللې، ما به ستا ټول دښمنان له منځه وړل. اوس به تاته يو نوم دركړم لكه څنگه چې مې د نړۍ ډېرو لويو مشرانو ته ورکړی دی.

﴿۹﴾- ﴿۱۰﴾ ما د خپل قوم اسراييلو دپاره ځای وټاکه او هغوى مې هلته ځای په ځای كړل، ترڅو

هلته واوسيري او نور ورباندې ظلم ونه شي. له هغه وخته چې مې قاضيان يعنې مشران د اسرايلو دپاره ټاڪلي دي په هغوى باندې د بدكاره خلكو له خوا تېرى شوى دى. بيا به داسې ونه شي. زه وعده كوم چې ستا ټولو دبنمانو ته به ماتې وركړم او تاته به يوه شاهي كورنى دركړم. (۱۱) هغه ورځ چې ستا سترگې د دې نړۍ څخه پټې شوې او د خپلو نيكونو سره نبخ شوې، زه به ستا د زامنو څخه يو پاچا كړم او د هغه پاچاهي به ټينگه وساتم. (۱۲) هغه به هغه څوك وي چې زما دپاره به يو كور جوړ كړي او د هغه پاچاهي به زه د تل دپاره ټينگه كړم. (۱۳) زه به د هغه پلار يم او هغه به زما زوى وي. زه به خپله تلپاتي مينه ورنه لېرې نه كړم لكه څنگه چې مې د شاوول نه لېرې كړې وه، څوك چې ستا نه مخكې پاچا ؤ. (۱۴) زه به د تل دپاره ستا زوى د خپل قوم او پاچاهۍ مشر كړم. د هغه پادشاهي به هېڅكله پاى ته ونه رسيري.»

(۱۵) ناتان داود ته هر هغه څه بيان كړل چې خداى ورته په رويا كې بڼكاره كړي وو.

د داود د شكراني دعا

(دوهم سمويل ۷: ۱۸ - ۲۹)

(۱۶) بيا داود پاچا د لوظ د صندوق خېمې ته ورننوت، هلته د څښتن په حضور كې كښېناست او دعا يې وكړه: «اى څښتن خدايه! هغه څه چې تا پخوا زما سره كړي دي زه او زما كورنى د هغې وړ نه يو. (۱۷) خو بياهم دا ستا په نظر كافي نه وو! تا د راتلونكو ډېرو كلونو دپاره هم زما د اولادې يعنې شاهي كورنى په هكله وعده كړې دي. اى څښتن خدايه، ته له ما سره داسې چلند كوي لكه زه چې يو ډېر مهم سړى يم. (۱۸) زه ستا خدمتگار يم او ته مې پېژنې. زه نور څه ويلي شم؟ تا زما درناوى كړى دى! (۱۹) اى څښتنه! زما په خاطر او د خپل مقصد دپاره دې دا ټول لوى كارونه وكړل او هغه دې بڼكاره كړل.»

٢٠ خښتنه، هېڅوک ستا په شان نه دی. لکه څنگه چې مونږ تل اورېدلي دي، بې له تا بل خدای نشته. ٢١ د ځمکې په مخ د اسراييلو په شان بل قوم نشته، هغه قوم چې تا هغوی د مصر د غلامۍ څخه وژغورل، د دې دپاره چې هغه ستا خپل قوم شي. د هغوی دپاره دې لوی او حيرانوونکي کارونه وکړل او خپل نوم دې په ټوله نړۍ کې مشهور او لوړ کړ. تا خپل قوم اسراييل د مصر څخه وژغوره او د هغه د وړاندې تگ سره سم دې نور قومونه وشرل. ٢٢ اسراييل دې د تل دپاره خپل قوم غوره کړ او ای خښتنه، ته د هغوی خدای شوي.

٢٣ ای خښتنه! اوس هغه وعده د تل دپاره سرته ورسوه چې زما او زما د کورنۍ سره دې کړې ده. هغه څه چې دې ويلي وو، هماغسې وکړه. ٢٤ ستا نوم به لوی وي او خلک به د تل دپاره وايي: مطلق قادر خښتن د اسراييلو خدای دی. بيا به زما د اولادې پاچاهي د تل دپاره ټينگه وي. ٢٥ دا ټول تا ماته ښکاره کړي دي او ماته دې وويل چې زما اولاده به ته پاچاهان کړې، نو ځکه مې ای خدایه دا جرات وکړ چې تاته دا دعا وکړم.

٢٦ خښتنه، ته په رښتيا خدای يې او تا د خپل خدمتگار سره د دې ښو شيانو وعده کړې ده. ٢٧ اوس مهرباني وکړه زما کورنۍ ته د تل دپاره برکت ورکړه او پرېږده چې هغوی تل ستا غوره شوي پاچاهان وي. خښتنه، تا پخوا زما کورنۍ ته برکت ورکړی ؤ او زه پوهېږم چې ته به مونږ ته د تل دپاره برکت راکړې.»

د داود برياليتوبونه

(دوهم سمويل ٨: ١ - ١٤)

١٨ ١ څه موده وروسته داود بيا فلسطينيانو ته ماتې ورکړه او هغوی يې کمزوري کړل. د هغوی څخه يې د جت ښار او د هغه د شاوخوا کلي ونيول.

٢) داود موآبiano ته هم ماتې ورکړه، نو هغوی د هغه رعیت شول او باج به یې ورکاوه.

٣) په داسې حال کې چې د صوبې د پاچا هددعزر د فرات د سیند پورتنۍ سیمې ته روان ؤ چې د هغه ځای واکمن شي، داود د حمات په پوله هغه ته ماتې ورکړه. ٤) داود د هغه څخه زر جنګي گاډۍ، اووه زره سپاره او شل زره پیاده عسکر ونيول. هغه د سلو جنګي گاډیو دپاره اسونه وساتل او نور ټول یې ګوډ کړل.

٥) کله چې د دمشق سوریایانو د هددعزر پاچا د مرستې دپاره لښکر وروولپړه، داود په هغوی باندې حمله وکړه او دوه ویش زره سوریایان یې ووژل. ٦) بیا هغه د دمشق د سوریې په پاچاهۍ کې عسکري قرارګاوي جوړې کړې او سوریایان د هغه رعیت شول او باج یې ورکاوه. هر چبرته چې به داود لار، څښتن هغه ته بری ورکاوه.

٧) داود د هددعزر د عسکري منصبدارانو د سرو زرو سپرونه واخیستل او هغه یې اورشلیم ته راوړل. ٨) داود د طبحت او کونه څخه چې د هددعزر ښارونه وو په زیاته اندازه برنجي فلز لاسته راوړل. وروسته سلیمان د دې برنجو څخه د خدای د کور د اوبو د ټانکۍ، ستنو او برنجي لوښو په جوړولو کې کار واخیست.

٩) د حمات پاچا توعو واورېدل چې داود د هددعزر ټول لښکر ته ماتې ورکړې ده. ١٠) نو هغه خپل زوی هدورام، داود پاچا ته وروولپړه چې هغه ته سلام ووايي او په جګړه کې په هددعزر باندې د هغه د بریالیتوب مبارکي ووايي. هددعزر څو ځلې له توعو سره جنګېدلی ؤ. هدورام داود ته هر ډول سوغاتونه یعنې د سرو زرو، سپینو زرو او برنجي شیان له ځان سره راوړل. ١١) داود پاچا هغه سامان د هغو سپینو او سرو زرو سره یوځای څښتن ته وقف کړل چې د ادومیانو، موآبiano، عمونیانو، فلسطینیانو او عمالیقیانو څخه یې د بري په وخت کې نیولي وو.

۱۲ د زرويه زوی ایشای د مالگې په دره کې د ادمیانو لښکرو ته ماتې ورکړه او د هغوی د لښکرو اتلس زره تنه یې ووژل. ۱۳ هغه په ټول اډوم کې عسکري قرارگاوي جوړې کړې او ټول اډومیان د داود رعیت شول. داود به چې هر چپرتنه لار، خښتن به ورته بری ورکاوه.

د داود درباریان

(دوهم سمویل ۸: ۱۵ - ۱۸)

۱۴ داود په ټولو اسراییلو باندې پاچاهي کوله او د خپلو ټولو خلکو دپاره یې په عدل او انصاف سره کارونه کول.

۱۵ یوآب د زرويه زوی د لښکرو عمومي قوماندان ؤ. یهوشافاط د اخیلود زوی د پېښو د ثبتولو مسوول ؤ.

۱۶ صادوق د اخیطوب زوی او اخیملک د ابیاتار زوی کاهنان وو. شوشا د دربار منشي ؤ.

۱۷ بنایاه د یهویداع زوی د داود د ساتونکو گارډ یعنی د کریتیانو او د فلیتیانو قوماندان ؤ او د داود زامن د هغه لومړي مرستیالان وو.

د داود له خوا د عمونیانو او سوریایانو ماتې

(دوهم سمویل ۱۰: ۱ - ۱۹)

۱۹ ۱ خه موده وروسته د عمونیانو پاچا ناحاش مړ شو او د هغه زوی حانون د هغه په ځای

پاچا شو. ۲ داود پاچا وویل: «زه به د حانون سره داسې وفادارانه دوستي وکړم لکه څنګه چې د

هغه پلار ناحاش زما سره کړې وه.» نو داود خپل استازي ولېږل چې د خپل ځان له خوا خواخوږي

خو کله چې هغوی عمون ته ورسېدل او د حانون پاچا سره يې رسمي کتنه وکړه، (۳) د عمونيانو مشرانو حانون پاچا ته وويل: «ايا تاسو فکر کوئ چې داود په رښتيا دا استازي ستاسو پلار ته د عزت ورکولو دپاره رالېږلي دي؟ ايا هغه ستاسو سره دومره خواخوږي لري؟ البته چې نه! هغوی يې دلته د جاسوسۍ دپاره رالېږلي چې زمونږ هېواد وگوري، ترڅو هغه فتح کړي.»

(۴) نو حانون د داود استازي ونيول، د هغوی ږيري يې وخريلې، کالي يې د پښو نه تر ملا پورې وشکول او رخصت يې کړل. (۵) هغوی ډېر شرمېدل چې کور ته راستانه شي. کله چې داود له دې پېښې څخه خبر شو، نو هغوی ته يې خبر ورولېږه: «تر هغې پورې د اريحا په ښار کې پاتې شئ چې ستاسو ږيري اوږدې شي او بيا بېرته کور ته راشئ.»

(۶) حانون پاچا او عمونيان په دې پوه شول چې هغوی داود خپل دښمن کړ. نو هغوی څلوردېرش تنه سپين زر ولېږل د دې دپاره چې د بين النهرين، د سوريې د معکه او د صوبه له سيمو څخه جنگي گاډۍ او د هغو چلوونکي اجير کړي. (۷) دوه دېرش زره جنگي گاډۍ او د معکه پاچا او د هغه لښکرې راغلې او د ميديا سره نژدې يې خپمې ودرولې. د عمونيانو لښکرې هم له خپلو ښارگوټو څخه د جگړې دپاره راټولې شولې.

(۸) داود د دې نه خبر شو او يوآب يې له ټول لښکر سره د هغوی مقابلې ته ورولېږه. (۹) عمونيان راووتل او د خپل پايټخت ربه د دروازې په خوله کې ځای په ځای شول. د سوريې لښکرې په صحرا کې ځای په ځای شوې.

(۱۰) يوآب وليدل چې د دښمن لښکر به په هغه باندې مخامخ او د شا له خوا بريد وکړ، نو هغه د اسراييلو د عسکرو څخه ډېر ښه عسکر وټاکل او هغوی يې سوريایانو ته مخامخ ځای په ځای

کړل. (۱۱) یوآب د خپلو لښکرو پاتې کسان د خپل ورور ابیشای تر قوماندې لاندې ورکړل او ابیشای هغوی د عمونیانو په مقابل کې ځای په ځای کړل. (۱۲) یوآب هغه ته وویل: «که چېرې تا ولیدل چې سوریایانو ماته ماتې راکوله، نو راشه او زما سره مرسته وکړه او که چېرې عمونیانو تاته ماتې درکوله، نو زه به ستا مرستې دپاره درشم. (۱۳) قوي او زړور اوسه! راځه چې د خپل قوم او د خدای د ښارونو دپاره په مېړانه او زړورتیا سره وجنگېږو. څه چې د څښتن رضا وي هغه دې وشي!»

(۱۴) نو یوآب او د هغه سړي مخکې لاړل چې برید وکړي او سوریایان وتښتېدل. (۱۵) کله چې عمونیانو ولیدل چې سوریایان تښتي، هغوی د ابیشای څخه وتښتېدل او ښار ته ننوتل. بیا یوآب اورشلیم ته راستون شو.

(۱۶) کله چې سوریایان پوه شول چې دوی ته اسراییلو ماتې ورکړه، هغوی خپل هغه عسکر راوغوښتل چې د فرات د سیند په ختیځه خوا کې ځای په ځای شوي وو. د هددعزر د لښکرو قوماندان شوفک دا سړي عمون ته بوتلل. (۱۷) کله چې داود دا واورېدل، هغه د اسراییلو ټولې لښکرې سره راغونډې کړې، د اردن د سیند نه تېر شو او خپل عسکر یې د سوریایانو لښکرو ته مخامخ ځای په ځای کړل.

جگړه پیل شوه، (۱۸) خو د سوریایانو لښکرې د اسراییلیانو څخه وتښتېدلې. داود اووه زره د جنگي گاډیو چلوونکي او څلوېښت زره پیاده عسکر ووژل. هغه شوفک هم وواژه چې د هغوی قوماندان ؤ.

(۱۹) هغه پاچاهان چې د هددعزر تابع وو، کله چې هغوی ولیدل چې د اسراییلو له خوا یې ماتې وخوړله، نو د داود سره یې سوله وکړه او د هغه رعیت شول. سوریایانو نه غوښتل چې بیا د

د ربه فتح

(دوهم سموييل ۱۱: ۱، ۱۲: ۲۶ - ۳۱)

۲۰ د بل كال په پسرلي، يعني د كال په هغه وخت كې چې اكثره وخت پاچاهان جگړې ته ځي، د اسرايلو لښكر د يوآب تر قوماندې لاندې حركت وكړ او د عمون هېواد يې وړان كړ. هغه د ربه ښار كلابند كړ، بيا يې ورباندې بريد وكړ او په كنډوالو يې بدل كړ. خو داود په اورشليم كې پاتې شو.

۲۱ وروسته داود د ربې ښار ته راغی. هلته يې د عموني پاچا د سر نه د سرو زرو تاج واخيست او په خپل سر يې كېښود. يوه قيمتي تيره په كې وه او خبر شو چې د تاج وزن شاوخوا څلوردېرش كيلوگرامه و. همدارنگه هغه د هغه ښار نه په زياته اندازه غنيمت لاسته راوړ. ۲۲ د هغه ځای خلك يې راوويستل، هغوی يې په اړو، كلنگونو او تېرونو سمبال او په سختو كارونو باندې يې وټاكل. داود د عمون د ټولو ښارونو د خلكو سره همدغه شان عمل وكړ. وروسته بيا داود او د هغه ټول لښكر اورشليم ته ستانه شول.

د فلسطيني جنگياليو سره جگړه

(دوهم سموييل ۲۱: ۱۵ - ۲۲)

۲۳ يو څه موده وروسته په جازر كې د فلسطينيانو سره جگړه رامنځته شوه. د دې جگړې په دوران كې حوشاتي سبکای د رافا د لور قذو اولادې څخه يو تن چې سفای نومېد وواژه او فلسطينيانو ماتې وخوړه.

٥ د فلسطينيانو سره په يوه بله جگړه کې د يايير زوی الحانان، لحمي وواژه. لحمي د جليات ورور ؤ او له جت څخه ؤ. د لحمي سره يوه نېزه وه چې د هغې لاستی د اوبدلو د دستگاه د ميلې په شان ؤ.

٦ وروسته بيا په جت کې يوه بله جگړه وشوه. په هغه ځای کې يو لوړ قدی سړی ؤ چې لاسونو او پښو يې شپږ، شپږ گوتې درلودلې چې ټولې څلورويشت گوتې وې، هغه هم د رافا د لوړ قدو له اولادې څخه ؤ. ٧ کله چې هغه اسراييليانو ته پېغور ورکړ، د داود وراره يوناتان چې د شمعا زوی ؤ هغه يې وواژه.

٨ دغه درې تنه په جت کې د رافا د لوړ قدو اولادې څخه وو او هغوی د داود او د هغه د سړيو له خوا ووژل شول.

داود او سر شمېرنه

(دوهم سموييل ٢٤: ١ - ٢٥)

٢١ ١ شيطان غوښتل چې د اسراييلو په قوم باندې مصيبت راولي، نو هغه داود راوپاراوه چې د اسراييلو سر شمېرنه وکړي. ٢ داود يوآب او د لښکرو قوماندانانو ته وويل: «په اسراييلو کې هر يو تن په جنوب کې له بيرشبع څخه په شمال کې تر دان پورې وشمېرئ. بيا ماته راپور راوړئ چې زه پوه شم څومره خلک دي.»

٢ يوآب په ځواب کې وويل: «څښتن دې د اسراييلو د قوم شمېر له اوسني شمېره سل چنده زيات کړي! اعليحضرته، هغوی ټول ستا خدمتگاران دي. ولې ته ټول قوم گناهکاروي؟»

٤) خو پاچا يوآب مجبور کړ چې د هغه امر ته غاړه کېږدي. نو يوآب لاړ، د اسراييلو په هر څوټ کې وگرځېد او بيا هغه اورشليم ته راستون شو. ٥) يوآب، پاچا ته د هغو سړيو د شمېر راپور ورکړ چې جگړه يې کولای شوه. په اسراييلو کې يو ميليون او يو لک تنه وو او په يهودا کې څلور لکه اويا زره تنه وو. ٦) يوآب د لاوي او د بنيامين قبيلې په سرشمېرنې کې راگډې نه کړې، ځکه چې د هغه دپاره دا سرشمېرنه د کرکې وړ وه.

٧) خداى په دې کار په قهر شو، نو هغه اسراييلو ته سزا ورکړه. ٨) داود خداى ته وويل: «په دې کار سره ما ډېره سخته گناه وکړه! زه تاته زاري کوم چې د خپل غلام گناه وبخښه، ځکه چې ما ډېر د کم عقلمتوب کار کړى دى.»

٩) خښتن جاد ته چې د داود نبي ؤ، وويل: ١٠) «لاړ شه او داود ته ووايه چې خښتن داسې وايي: زه تاته د درېو سزاگانو د ټاکلو واک درکوم، له هغو څخه يوه وټاکه چې په تا يې عملي کړم.»

١١) نو جاد داود ته ورغى او ورته ويې ويل: «خښتن داسې وايي: د خپل ځان دپاره له دې درېو سزاگانو څخه يوه غوره کړه: ١٢) درې کاله به قحطي وي، يا به درې مياشتې له خپلو دښمنانو تښتې، يا به درې ورځې خښتن د خپلې فرښتې په وسيله ستا په ټوله ځمکه باندې وبا نازله کړي چې د اسراييلو خلکو ته تباهي راولي. اوس د دې په هکله پرېکړه وکړه چې زه ستا ځواب خښتن ته ورسوم.»

١٣) داود جاد ته په ځواب کې وويل: «زه په ډېر لوى مصيبت کې يم، خو نه غواړم چې د خلکو له خوا سزا ووينم. پرېږده چې خښتن په خپله ماته سزا راکړي، ځکه چې هغه ډېر مهربان او رحيم دى.»

١٤) نو خښتن په اسراييلو باندې وبا نازله کړه او اويا زره تنه يې مړه شول. ١٥) بيا هغه فرښته

راولپړله چې د اورشلیم ښار وران کړي. خو څښتن خپله اراده بدله کړه او هغې فرښتې ته یې وویل: «ودرپړه! بس دی! دوی کافي ستونزه وزغمله.» دا په داسې وخت کې پېښ شو کله چې فرښته د ییوسي ارونه له درمند ځای سره ولاړه وه.

١٦ داود د څښتن فرښته په هوا کې ولاړه ولیده چې په اورشلیم باندې یې توره نیولې وه. هغه او د اسراییلو مشرانو چې ټولو د ویر کالي اغوستې وو، په سجده شول. ١٧ داود دعا وکړه: «دا زما گناه ده! ما د دې حکم په ورکولو سره چې خلک دې وشمېرل شي، لویه گناه کړې ده. دا خلک لکه د بې گناه پسونو په شان دي. ای زما څښتن خدایه، مهرباني وکړه ما او زما کورنۍ ته سزا راکړه. مه پرېږده چې دا وبا ستا قوم تباه کړي.»

١٨ د څښتن فرښتې جاد نبي ته وویل: «داود ته دا خبره وکړه چې هغه باید د ییوسي ارونه درمند ځای ته لاړ شي او د څښتن دپاره د قربانۍ ځای جوړ کړي.» ١٩ نو داود لکه څنگه چې څښتن د جاد په وسیله امر کړی و هغه ځای ته لاړ.

٢٠ په هغه وخت کې ارونه او د هغه څلورو زامنو غنم ټکول او کله یې چې فرښته ولیده، د ارونه څلورو زامنو منډه کړه چې پټ شي. ٢١ څنگه چې ارونه، داود پاچا ولید چې راوړسېد، نو هغه د درمند له ځای نه لاړ او د پاچا په مخکې د درناوي په خاطر ټیټ شو.

٢٢ داود وویل: «ایا خپل درمند ځای به په ما خرڅ کړې، ترڅو څښتن ته ورباندې د قربانۍ ځای جوړ کړم؟ ځکه زه غواړم چې وبا بنده شي. زه حاضر یم چې پوره بیه یې درکړم.»

٢٣ ارونه داود ته وویل: «دا واخلي، اعلیحضرته او هرڅه چې ورباندې کوی و یې کړی. زه به تاسو ته د سوځېدونکو نذرانو دپاره غویان او د غلو دانو د نذرانې دپاره غنم درکړم. تاسو کولای شئ چې د غوبل کولو له څپرونو څخه د اور دپاره کار واخلي. زه تاسو ته دا ټول وړیا درکوم!»

۲۴ خو داود په ځواب کې وويل: «نه! زه په دې باندې ټينگار كوم چې د هغو پوره بيه دركړم. زه نه شم كولاى چې ستا څخه يو څه واخلم او بيا څښتن ته يوه داسې قربانې وړاندې كړم چې ماته وړيا تمامه شوې وي.»

۲۵ نو داود اروونه ته د درمند ځاى په بدل کې شپږ سوه مثقاله سره زر وركړل. ۲۶ هغه هلته څښتن ته د قربانې ځاى جوړ كړ او سوځېدونكې او د سولې نذرانې يې وړاندې كړې. هغه دعا وكړه او څښتن يې په ځواب کې د اسمان نه د قربانې په ځاى باندې اور نازل كړ چې قربانې وسوځوي. ۲۷ بيا څښتن په فرښتې باندې امر وكړ چې توره بېرته په خپل غلاف کې كېږدي. نو هغې اطاعت وكړ.

۲۸ كله چې داود وليدل چې څښتن د هغه دعا منلې ده، هغه هلته په درمند ځاى کې نورې قربانې وړاندې كړې. ۲۹ په دې وخت کې هغه سپېڅلې خېمه چې موسى په دښته کې جوړه كړې وه او هغه د قربانې ځاى چې سوځېدونكې نذرانې وړباندې سوځېدلې لا د جبعون په عبادت ځاى کې وو. ۳۰ خو داود جرات نه كاوه چې خداى ته د عبادت كولو دپاره هلته لاړ شي، ځكه چې هغه د څښتن د فرښتې له تورې څخه وېرېده.

۲۲ ۱ نو داود وويل: «دلته به د څښتن خداى كور او د قربانې ځاى وي چې بايد د اسراييلو قوم سوځېدونكې نذرانې وړاندې كړي.»

د خداى د كور د ودانولو دپاره تيارى

۲ داود هغو بېگانه خلكو ته چې په اسراييلو کې اوسېدل، حكم وكړ چې راغونډ شي. هغه ځينو ته دا وظيفه وسپارله چې د خداى د كور د ودانولو دپاره تيارى پرې او تيارى كړي. ۳ هغه ډېره

اوسپنه راوړه چې د دروازو دپاره ورڅخه مېخونه او چپراسونه جوړ کړي او دومره برنج يې تيار کړل چې نه تلل کېدل. (٤) داود بې شمېره د سبر د ونو لرگي تيار کړل، کوم چې د صور او صيدون خلکو هغه ته راوړي وو. (٥) داود د ځان سره وويل: «هغه کور چې زما زوی سليمان يې د څښتن دپاره ودانوي، بايد ډېر ښکلی، پرتمين او په نړۍ کې مشهور وي. خو هغه ځوان او بې تجربه دی، نو زه بايد د څښتن د کور دپاره تياری ونيسم.» نو داود د خپلې مړينې مخکې په زياته اندازه مواد تيار کړل.

(٦) بيا داود خپل زوی سليمان راوغوښت او امر يې ورباندې وکړ چې د اسراييلو د څښتن خدای دپاره کور ودان کړي. (٧) هغه وويل: «زما زويه، ما غوښتل چې يو کور ودان کړم چې زما د څښتن خدای عبادت په کې وشي. (٨) خو څښتن راته وويل چې داوده، تا ډېر خلک وژلي او ډېرې جگړې دې کړې دي. له دې امله به ته زما کور نه ودانوې، ځکه چې تا ډېره وينه تويه کړې ده. (٩) خو ته به يو زوی ولرې چې په سوله کې به پاچاهي وکړي، ځکه چې زه به هغه ته د هغه له شاوخوا ټولو دښمنانو سره سوله ور په برخه کړم. د هغه نوم به سليمان يعنې سوله وي، ځکه چې زه به د هغه د پاچاهۍ په دوران کې اسراييلو ته سوله او امنيت ور په برخه کړم. (١٠) سليمان به زما د عبادت دپاره کور ودان کړي. هغه به زما زوی وي او زه به د هغه پلار يم او زه به د هغه او د هغه د اولادې پاچاهي په اسراييلو باندې تل ټينگه وساتم.»

(١١) داود زياته کړه: «اوس زما زويه، ستا څښتن خدای دې ستا سره مل شي او څنگه چې هغه وعده کړې ده، د هغه د کور د ودانولو دپاره دې تا بريالی کړي. (١٢) کله چې ستا څښتن خدای تا د اسراييلو پاچا کړي، هغه دې پوهه او حکمت درکړي، ترڅو ته د هغه د حکمونو او شريعت پيروي وکړي. (١٣) که چېرې ته د هغو ټولو قوانينو اطاعت وکړې چې څښتن موسی ته د اسراييلو دپاره ورکړي دي، ته به بريالی شې. قوي او زړور اوسه، جرات له لاسه مه ورکوه او د څه شي څخه مه وپرېره.»

۱۴) ما په ډېرو هڅو سره درې زره او څلور سوه پته سره زر، څلوردېرش زره پته سپين زر، په كافي اندازه لرگي، تيرې او دومره برنج او اوسپنه چې زه يې تللی نه شم د خدای د كور د ودانولو دپاره تيار كړي دي. ته كولاى شې چې نور لرگي او تيرې هم تيارې كړې. ۱۵) ته ډېر كارگران لرې. داسې خلك شته چې تيرې پرې كوي او هغه بدي. گلكاران، نجاران او داسې يې شمېره كسبگران هم شته چې ۱۶) د سرو او سپينو زرو، برنجو او د اوسپنې په كار كې مهارت لري. اوس په كار پيل وكړه او زه دعا كوم چې څښتن دې له تا سره مل وي.»

۱۷) بيا داود د اسراييلو ټولو مشرانو ته حكم وكړ چې د سليمان سره مرسته وكړي. ۱۸) داود وويل: «ستاسو څښتن خدای ستاسو سره مل دی او د هرې خوا څخه يې تاسو ته سوله در په برخه كړې ده. هغه ماته په هغو ټولو خلكو باندې چې په دې حمله كې اوسېدل بری راكړ او هغوی اوس د څښتن او د هغه د قوم د لاس لاندې دي. ۱۹) نو اوس خپل ځانونه د زړه له كومي د خپل څښتن خدای په لټه كې وقف كړئ. د هغه په سپېڅلي كور باندې كار پيل كړئ چې د څښتن د درنښت دپاره دی، ترڅو د لوظ صندوق او هغه سپېڅلي شيان په كې وساتل شي چې د عبادت دپاره ورڅخه كار اخيستل كېږي.»

د لاويانو دندې

۲۳) ۱) كله چې داود ډېر زوړ شو، نو خپل زوی سليمان يې د اسراييلو پاچا وټاکه.

۲) داود د اسراييلو ټول مشران او همدارنگه كاهنان او لاويان يو ځای راوغوښتل. ۳) بيا داود هغه لاويان وشمېرل چې عمرونه يې لږ تر لږه دېرش كاله وو او د هغوی ټولو شمېر اته دېرشو زرو تنو ته ورسېده. ۴) هغه وويل: «څلورويشت زره لاويان به د څښتن د كور د كار څارنه كوي، شپږ زره به مامورين او قاضيان وي، ۵) څلور زره تنه به د دروازو ساتونكي وي او څلور زره تنه

نور به د موسیقي د آلو په غږولو سره چې ما د دې مقصد دپاره ورکړې دي، د څښتن ستاینه کوي.»

٦) بیا داود لایویان د هغوی د قبیلو له مخې په درېو ډلو ووېشل: جرشون، قهات او مراري.

٧) جرشون دوه زامن درلودل: لعدان او شمعي. ٨) لعدان درې زامن درلودل: یحیی، زیتام او

یوییل. ٩) دا د هغو طایفو مشران وو چې د لعدان له اولادې څخه وو. شمعي درې زامن درلودل:

شلومیت، حزیییل او هاران. ١٠-١١) وروسته د شمعي څلور نور زامن د هغوی د عمر له مخې دا

وو: یحت، زینا، یعوش او بریعه. خو یعوش او بریعه ډېر اولادونه نه درلودل، نو د هغوی اولاده د

یوې کورنۍ په توګه وشمېرل شوه.

١٢) قهات څلور زامن درلودل: عمرام، یزهار، حبرون او عزیییل. ١٣) عمرام د هارون او د موسی

پلار ؤ. هارون او د هغه اولادونه د ټولو سپېڅلو شیانو مسؤولان غوره شوي وو. هغوی څښتن ته د

خوشبویۍ په سوځولو او خلکو ته د هغه په نوم د برکت په ورکولو سره د څښتن خدمت کاوه.

١٤-١٥) د خدای نبي موسی د جرشون او د الیعازر پلار ؤ او هغوی لایویان ګڼل کېدل. ١٦) د

جرشون په زامنو کې مشر یې شوییل ؤ. ١٧) الیعازر یوازې یو زوی درلود چې رحبیا نومېده، خو

رحبیا ډېر اولادونه درلودل.

١٨) د قهات دوهم زوی یزهار نومېده او د هغه مشر زوی، شلومیت د خپلې طایفې مشر ؤ. ١٩)

د قهات درېم زوی حبرون، څلور زامن درلودل: یریا، امریا، یحزییل او یقمعام. ٢٠) د قهات کشر

زوی عزیییل، دوه زامن درلودل: میکا او یشیه.

٢١) مراري دوه زامن درلودل: محلي او موشي. محلي د العازار او د قیس پلار ؤ. ٢٢) العازار هېڅ

زامن نه درلودل، یوازې لوني يې درلودلې او هغوی د خپل تره یعنی د قیس د زامنو سره ودونه

وکرل. ٢٣) د مراري دوهم زوی موشي درې زامن درلودل: محلي، عیدر او یریموت.

۲۴ دا د لایو اولاده وه چې طایفه په طایفه او کورنۍ په کورنۍ یې د هر یو نوم ثبت شوی ؤ. د هغه له اولادې څخه هر څوک چې د شلو یا له شلو څخه د زیاتو کالو په عمر ؤ، د څښتن د کور په کار کې یې برخه درلودله.

۲۵ داود وویل: «د اسراییلو څښتن خدای خپل قوم ته سوله ور په برخه کړې ده او هغه به هم په اورشلیم کې د تل دپاره واوسېږي. ۲۶ نو لایوان به نور دې ته مجبور نه وي چې سپېڅلې خېمه او هغه شیان د یو ځای نه بل ځای ته یوسي چې د عبادت دپاره ورڅخه کار اخیستل کېږي.» ۲۷ د داود د وروستنی لارښوونې له مخې د ټولو لایوانو نومونه چې د شلو کالو عمر ته رسېدل، د خدمت دپاره ثبتېدل. ۲۸ دا لاندې وظیفې لایوانو ته سپارل کېدلې: هغوی به د هارون د اولادې سره د څښتن د کور په چارو کې مرسته کوله چې د کور په خوږۍ او کوټو باندې پام وکړي او په دې باندې ځان پوه کړي چې هر څه چې په عبادت کې ورڅخه کار اخیستل کېږي، باید پاک وساتل شي. ۲۹ هغوی د هغې ډوډۍ مسؤولان وو چې خدای ته وړاندې کېدله، د غلې دانې د نذرانې دپاره د اوږو، د فطیرې نرۍ ډوډۍ، هره نذرانه چې د ډوډۍ په شان پخیدله او د هغو اوږو مسؤولان هم وو چې د زیتونو د تېلو سره گډیدل. دغو لایوانو به دا نذرانې تللې او اندازه کولې.

۳۰ لایوانو به هر سهار او ماښام د څښتن شکر ادا کاوه او د ستاینې سندري به یې ورته ویلې. ۳۱ هغوی به هغه وخت هم شکر ادا کاوه او د ستاینې سندري به یې ویلې کله چې د هر سبت په ورځ باندې قربانۍ وړاندې کېدلې او همدارنگه به یې د نوې میاشتي په اخترونو او د نورو دیني اخترونو په دوران کې همداسې کول. لایوانو ته دا وظیفه ورسپارل شوې وه چې په منظم ډول د څښتن عبادت وکړي. لایوان مجبور وو چې تل په کافي اندازه سړي وټاکي چې د څښتن په کور کې خپله وظیفه تر سره کړي، د دې دپاره چې د اړتیا وړ کار سرته ورسېږي. ۳۲ هغوی ته دا مسوولیت ور په غاړه شو چې په سپېڅلې خېمې او د څښتن په کور باندې پام وکړي او د هغو کاڼانو سره چې د هارون د اولادې او د هغوی له خپلوانو وو، د څښتن د کور په ټولو چارو کې

د کاهنانو دندې

۲۴ (۱) د هارون اولاده په لاندېنيو ډلو وېشل شوې وه.

هارون څلور زامن درلودل چې ناداب، ابیهو، العازار او ایتامار نومېدل. (۲) خو ناداب او ابیهو د خپل پلار نه مخکې مړه شول او زامن یې نه درلودل. له دې امله العازار او ایتامار د کاهنانو په توګه خدمت کاوه.

(۳) داود د هارون اولاده د هغوی له وظيفو سره سم په ډلو کې تنظيم کړه. صادق چې د العازار له اولادې څخه ؤ او اخيملک چې د ایتامار له اولادې څخه ؤ، هغوی د داود سره مرسته کوله.

(۴) د العازار اولاده په شپاړسو ډلو او د ایتامار اولاده په اتو ډلو ووېشل شوه، ځکه چې د العازار د کورنیو مشران زیات وو. (۵) د هرې ډلې وظيفه د پچې له مخې څرګندېده، ترڅو د دوی په منع کې اختلاف پیدا نه شي، ځکه چې د دواړو ډلو (العازار او ایتامار) مامورانو او روحاني مشرانو د خدای په کور کې خدمت کاوه.

(۶) د العازار او ایتامار اولادې په خپل وار سره پچې واچولې. بیا د نتييل زوی شمعيه چې د لاویانو یو منشي ؤ د هغوی نومونه ثبتول. داود پاچا، دهغه درباریان، صادق کاهن، د ایياتار زوی اخيملک او د کاهنانو او د لاویانو د کورنیو مشران ټول د دې کار شاهدان وو.

(۷) - (۱۸) د کاهنانو هره ډله د خپلې کورنۍ د مشر په نوم لاره او د پچې له مخې په لاندیني ترتیب سره هغوی ته خپلې وظيفې وسپارل شوې: یهویاریب، یدعیا، حاریم، سعوریم، ملکیا، میامین،

هقوس، ايبا، يشوع، شكنيا، الياشيب، ياقيم، حفه، يشباب، بلجه، يمير، حيزير، هفسييس، فتحيا،
يحقبييل، ياكين، جامول، دلایا او معزيا. (١٩) دغو كسانو ته د خبنتن په كور كې خپلې وظيفې
وروسپارل شوې، لكه خنكه چې د اسراييلو خبنتن خدای د هغوی په نيکه يعنې هارون باندي امر
كړی ؤ.

پاتي لاويان

(٢٠) دا د لاوي د نورې اولادې لست دی:

عمرام د شوباييل نيکه او شوباييل د يحديا نيکه ؤ.

(٢١) رحيا د يشيه نيکه ؤ او يشيه د خپلې كورنۍ مشر ؤ.

(٢٢) يزهار د شلوموت نيکه او شلوموت د يحت نيکه ؤ.

(٢٣) حبرون خلور زامن درلودل چې په لاندې ډول وو: پريا، امريا، يحزييل او يقمعام.

(٢٤) عزيل د ميكا او ميكا د شامير نيکه ؤ.

(٢٥) د ميكا ورور يشيه د زكريا نيکه ؤ.

(٢٦) مراري د محلي، موشي او د يعزيا پلار ؤ. يعزيا د بنو پلار ؤ.

(٢٧) يعزيا خلور زامن درلودل چې بنو، شوهم، زكور او عبري نومېدل.

(٢٨) - (٢٩) محلي د العازار او د قيس پلار ؤ. العازار هېڅ زامن نه درلودل، خو قيس د

يرحميل پلار ؤ.

(٣٠) موشي درې زامن درلودل چې محلي، عيدر او يريموت نومېدل.

دا د لاوي اولاده وه د هغوی د خپلو طايفو له مخې. (٣١) لكه د هارون د اولادې په شان، هغوی

هم د پچې له مخې د داود پاچا، صادوق، اخيملك او د كاهنانو او د لاويانو د كورنيو د مشرانو په

حضور، پرته له كوم ويشه او تبغيضه چې څوك مشر دی او څوك كشر دی، وټاكل شول.

د خدای د کور ساز غبروونکي او سندرغاړي

۲۵ (۱) داود او عسکري قوماندانانو د اساف، هيمان او د يدوتون ځيني اولاده غوره کړه چې د عبادت د چارو مشري په غاړه واخلي: هغوی به د خدای پيغامونه اعلانول او ربابونه، چنگونه او تالونه به يې غږول. دا د ساز غبروونکو او سندرغاړو او د هغوی د وظيفو لست دی:

(۲) د اساف څلور زامن يعنې زکور، يوسف، نتنيا او اشرييله د خپل پلار تر لارښوونې لاندې کار کاوه. اساف د پاچا تر حکم لاندې د خدای پيغامونه اعلانول.

(۳) يدوتون شپږ زامن درلودل چې جدليا، صري، اشعيا، شمعي، حشيبا او متتيا نومېدل. هغوی د خپل پلار تر لارښوونې لاندې د خدای پيغامونه اعلانول. هغوی ربابونه غږول او څښتن ته يې د ستاينې او شکرگزارۍ سندرې ويلې.

(۴) هيمان څوارلس زامن درلودل چې نومونه يې دا وو: بقيا، متنيا، عزيزيل، شوبويل، يريموت، حننيا، حناني، الياته، جدلتي، روممتي عزر، يشبقاشه، ملوتي، هوتير او محزيوت. (۵) خدای د خپلې وعدې سره سم د پاچا نبي هيمان ته څوارلس زامن او درې لوڼې ورکړې، د دې دپاره چې هغه ته وياړ وروبخښي. (۶) د هغه ټولو زامنو د خپل پلار تر لارښوونې لاندې د څښتن په کور کې د عبادت دپاره تالونه، چنگونه او ربابونه غږول. اساف، يدوتون او هيمان د پاچا د حکم لاندې کار کاوه.

(۷) دا پورته څلورويشت نوموړي کسان د هغوی د خپلوانو په شان روزل شوي وو او دې ټولو په هغې موسيقۍ کې مهارت درلود چې د څښتن دپاره وه. د هغوی شمېر ۲۸۸ تنو ته رسېده. (۸) ځوانانو او زړو، ښوونکو او زده کوونکو يو شان خپلې وظيفې د پچې له مخې وټاکلې.

۹ دا ۲۸۸ ساز غږوونکي او سندرغاړي د کورنيو له مخې په څلورويشت ډلو او دولس کسيزو ډلو باندې ووېشل شول او هرې ډلې يو مشر درلود چې د هماغې ډلې مسوول ؤ. څنگه چې د هغوی پچې وختلې، نو د هغوی وظيفې په دې ډول څرگندې شوې: لومړنۍ پچه د اساف د کورنۍ څخه د يوسف په نامه، دوهمه د جدليا او د هغه د دولسو زامنو او ورونو په نامه، ۱۰ درېمه پچه د زکور او د هغه د دولسو زامنو او ورونو په نامه، ۱۱ څلورمه پچه د يزري او د هغه د دولسو زامنو او ورونو په نامه، ۱۲ پنځمه پچه د نتنيا او د هغه د دولسو زامنو او ورونو په نامه، ۱۳ شپږمه پچه د بقيا او د هغه د دولسو زامنو او ورونو په نامه، ۱۴ اوومه پچه د يشرييله او د هغه د دولسو زامنو او ورونو په نامه، ۱۵ اتمه پچه د اشعيا او د هغه د دولسو زامنو او ورونو په نامه، ۱۶ نهمه پچه د متنيا او د هغه د دولسو زامنو او ورونو په نامه، ۱۷ لسمه پچه د شمعي او د هغه د دولسو زامنو او ورونو په نامه، ۱۸ يوولسمه پچه د عزيزيل او د هغه د دولسو زامنو او ورونو په نامه، ۱۹ دولسمه پچه د حشيبا او د هغه د دولسو زامنو او ورونو په نامه، ۲۰ ديارلسمه پچه د شوباييل او د هغه د دولسو زامنو او ورونو په نامه، ۲۱ څوارلسمه پچه د متتيا او د هغه د دولسو زامنو او ورونو په نامه، ۲۲ پنځلسمه پچه د يريموت او د هغه د دولسو زامنو او ورونو په نامه، ۲۳ شپاړسمه پچه د حننيا او د هغه د دولسو زامنو او ورونو په نامه، ۲۴ اوولسمه پچه د يشبقاشه او د هغه د دولسو زامنو او ورونو په نامه، ۲۵ اتلسمه پچه د حناني او د هغه د دولسو زامنو او ورونو په نامه، ۲۶ نولسمه پچه د ملوتي او د هغه د دولسو زامنو او ورونو په نامه، ۲۷ شلمه پچه د الياته او د هغه د دولسو زامنو او ورونو په نامه، ۲۸ يوويشتمه پچه د هوتير او د هغه د دولسو زامنو او ورونو په نامه، ۲۹ دوه ويشتمه پچه د جدلتي او د هغه د دولسو زامنو او ورونو په نامه، ۳۰ درويشتمه پچه د محزيوت او د هغه د دولسو زامنو او ورونو په نامه ۳۱ او څلورويشتمه پچه د رومتي عزرا او د هغه د دولسو زامنو او ورونو په نامه.

۲۶ (۱) د خدای د کور ساتونکي هم د طایفو له مخې په ډلو ووېشل شول.

د قوري زوی مشلمیا د قوري د طایفې او د اساف د کورنۍ څخه ؤ.

(۲) هغه اووه زامن درلودل چې په لاندیني ترتیب سره زېږېدلي وو: زکریا، یدیعیل، زبدیا،

یتني بیل، (۳) عیلام، یهوحنان او الیهوعینای.

(۴) - (۵) خدای عوبید ادوم ته د اتو زامنو په ورکولو سره برکت ورکړ. نومونه یې په ترتیب سره دا

وو: شمعیه، یهوزاباد، یوآخ، ساکار، ننتییل، عمیییل، یساکار او فعلتای.

(۶) - (۷) د هغه زوی شمعیه شپږ زامن درلودل: عتني، رفايیل، عوبید، الزاباد، الیهو او سمکیا.

هغوی د خپل زیات لیاقت له امله په خپلو طایفو کې مشران وو، وروستني دوه تنه په ځانگړي ډول

د لیاقت خاوندان وو.

(۸) د عوبید ادوم دوه شپېته اولادې وې. هغوی ټول لایق او قوي سړي وو، نو له دې کبله هغوی

د خدای په کور کې ساتونکي شول.

(۹) د مشلمیا لایق زامن او خپلوان چې شمېر یې اتلسو تنو ته رسېده، د همدې کار دپاره غوره

شول.

(۱۰) - (۱۱) د مراري له طایفې څخه حوسه څلور زامن درلودل: شمري، حلقیا، طبلیا او زکریا. پلار

یې شمري د کورنۍ مشر وټاکه، که څه هم هغه یې مشر زوی نه ؤ. د حوسه له کورنۍ څخه دیارلس

تنه غوره شول چې د خدای د کور ساتونکي شي.

١٢) ساتونکي د خپلو کورنيو له مشرانو سره سم په ډلو ووېشل شول او د نورو لاويانو په شان هغوی ته د خدای په کور کې وظيفې وروسپارل شوې. ١٣) هرې کورنۍ پچې واچولې، دا ضوري نه وه چې شمېر يې خومره ؤ، د دې دپاره چې وويني چې د کومې دروازې مسووليت به د کومې کورنۍ په غاړه شي.

١٤) شلميا ته ختيځه دروازه په پچه ورسېدله. د هغه زوی زکريا ته، چې يو ښه او پوه مشاور ؤ د شمال خوا دروازه په پچه ورسېدله. ١٥) عوبيد اوم ته جنوبي دروازه په پچه ورسېدله او د تحويلخانو مسووليت د هغه د زامنو په غاړه شو. ١٦) شفيم او حوسه ته لوېديځه دروازه او د شلکت هغه دروازه په پچه ورسېدله چې په پاسني سرک باندې وه. د ساتنې وظيفه په وار سره له يو څخه بل ته سپارل کېده. ١٧) هره ورځ به شپږ ساتونکو د خدای د کور ختيځې، څلورو تنو به شمال او څلورو تنو به د خدای د کور جنوب خواته وظيفه تر سره کوله. دوه دوه ساتونکي به يې په هره تحويلخانه کې ودرول، ١٨) څلور تنه يې د هغه سرک په اوږدو کې ودرول چې لوېديځې برنډې ته غزېدلی ؤ او دوه ساتونکي به په خپله حوډلۍ کې پاتې کېدل.

١٩) دا د هغو ساتونکو وظيفې وې چې د قورح او مراي د طايفو څخه وو.

خزانه داران او نور مامورين

٢٠) د هغوی نور لاوي وروڼه د خدای د کور د خزاني او د هغو تحويلخانو مسؤولان وو، چې خدای ته په کې وقف شوي سوغاتونه ساتل کېدل.

٢١) لادان د جرشون له طايفې څخه ؤ او د يحيييلي پلار ؤ. د هغه نوره اولاده په طايفه کې د

کورنیو مشران وو. (۲۲) یحییلی د زیتام او یوییل پلار ؤ او هغوی د خدای د کور د خزانی او تحویلخانو مسؤلان وو.

(۲۳) د عمرام، یزهار، حبرون او د عزیزیل اولادې ته هم وظیفې وروسپارل شوې.

(۲۴) شوبایل د موسی د زوی یعنی د جرشون یوه اولاده وه. هغه د خدای د کور د خزانی او تحویلخانو مشر مسوول ؤ. (۲۵) هغه د جرشون د ورور الیعازر په وسیله په شلومیت پورې اړه درلوده. الیعازر د رحیا پلار ؤ. رحیا د یشیه پلار، یشیه د یورام پلار، یورام د زکری پلار او زکری د شلومیت پلار ؤ.

(۲۶) شلومیت او د هغه خپلوان د هغو سوغاتونو د تحویلخانو مسؤلان وو چې خښتن ته وقف کېدل. په هغو کې هغه سوغاتونه هم شامل وو چې داود پاچا وقف کړي وو، همدارنگه هغه سوغاتونه چې د کورنیو مشرانو او د لوړو او د ټیټو رتبو عسکري قوماندانانو وقف کړي وو. (۲۷) هغوی یو څه غنیمت چې په جگره کې یې نیولی ؤ، د خښتن د کور د بیاجورونې دپاره وقف کړ. (۲۸) شلومیت او د هغه خپلوانو د هغو سوغاتونو مسوولیت په غاړه درلود چې سمویل نبی، د قیس زوی شاوول پاچا، د نیر زوی ابنیر او د زرویه زوی یوآب د خدای کور ته وقف کړي وو.

(۲۹) د یزهار د طایفې څخه کنیا او د هغه زامن د اسراییلیانو دپاره مامورین او قاضیان وو. هغوی د خدای په کور کې کار نه کاوه.

(۳۰) د حبرون له طایفې څخه حشیا او د هغه یو زر او اووه سوه تکړه خپلوان د اسراییلو په هغې سیمې کې د دیني او حکومتي چارو مسؤلان وو چې د اردن د سیند په لوېدیځه غاړه کې پرته وه.

(۳۱) - (۳۲) د شجرې له مخې یریا د حبرون د طایفې مشر ؤ. داود هغه او د هغه دوه زره اووه سوه

خپلوانو ته چې ټول د کورنیو تکره مشران وو دا وظیفه وروسپارله چې د روبین، جاد او د ختیځې منسي په قبیلو کې د ټولو دیني او دولتي چارو مسوولیت ولري. داود د خپلې پاچاهۍ د څلوېښتم کال په دوران کې کله چې د حبرون په طایفه کې د ټولو کورنیو څېړنه وشوه، د دغو سړیو په هکله معلومات تر لاسه کړل. هغوی د جلعاد له سیمې د یعزیر له ښارگوټي څخه وو.

د لښکرو قوماندانان

۲۷ (۱) د اسراییلو لښکرې د دولسو فرقو څخه جوړې شوې وې چې په هغو کې د کورنیو مشران، د لښکرو قوماندانان او د پاچا درباریان شامل وو. هره فرقه له څلورویشتو زرو کسانو څخه جوړه شوې وه چې په نوبت سره یې په کال کې یوه میاشت خدمت کاوه. دا د هغو قوماندانانو لست دی چې عسکرو به په ترتیب سره د میاشتنی خدمت دپاره رابلل:

- (۲) په لومړۍ میاشت کې د زبدي ییل زوی یسوعام، (۳) چې د فارص له اولادې څخه ؤ.
- (۴) په دوهمه میاشت کې اخوخي دودای چې مرستیال یې مقلوت ؤ.
- (۵) په درېمه میاشت کې د یهویداع کاهن زوی بنایاه؛ (۶) هغه یو جنگیالی ؤ او د دېرشو جنگیالیو مشر ؤ. د هغه د فرقي مسوول د هغه زوی عمیزاباد ؤ.
- (۷) په څلورمه میاشت کې د یوآب ورور عساهیل چې وروسته د هغه زوی زبديا د هغه په ځای قوماندان شو.

- (۸) په پنځمه میاشت کې د یزراح له طایفې څخه شمهوت.
- (۹) په شپږمه میاشت کې د عقیش زوی عیرا له تقوع څخه.
- (۱۰) په اوومه میاشت کې حازر فلوني د افرایم له قبیلې څخه.
- (۱۱) په اتمه میاشت کې حوشاتي سبکای د زارح له طایفې څخه.

- ١٢) په نهمه میاشت کې د بنیامین په سیمه کې ابیغزر له عناتوت څخه.
- ١٣) په لسمه میاشت کې نطوفاتي مهراي د زارح له طایفې څخه.
- ١٤) په یوولسمه میاشت کې د افرایم په سیمه کې بنایاه له فرعاتون څخه.
- ١٥) په دولسمه میاشت کې نطوفاتي خلدای، چې د عتنبیل یوه اولاده وه.

د قبیلو مشران

١٦) - ٢٢) دا د هغو مشرانو لست دی چې په اسراییلو کې د هرې قبیلې مسؤلان وو:

د زکري زوی اليعازر د روبین د قبیلې مسوول ؤ؛ د معکه زوی شفطیا د شمعون د قبیلې مسوول ؤ؛ د قمویل زوی حشیا د لاوي د قبیلې مسوول ؤ او صادق کاهن د هارون د اولادې مسوول ؤ؛ د داود پاچا یو ورور یعنی الیهو د یهودا د قبیلې مسوول ؤ؛ د میکایل زوی عمري د یساکار د قبیلې مسوول ؤ؛ د عوبدیا زوی یشمعیا د زبولون د قبیلې مسوول ؤ؛ د عزرییل زوی یریموت د نفتالي د قبیلې مسوول ؤ؛ د عزریا زوی هوشع د افرایم د قبیلې مسوول ؤ؛ د فدایا زوی یوییل د لوډیخی منسي د قبیلې مسوول ؤ؛ د زکریا زوی عیدو د ختیخی منسي د قبیلې مسوول ؤ؛ د ابنیر زوی یعیسی ییل د بنیامین د قبیلې مسوول ؤ او د یروحام زوی عزرییل د دان د قبیلې مسوول ؤ.

٢٣) د خبنتن د هغې وعدې له مخې چې هغه به د اسراییلو قوم د اسمان د ستورو په شان ډېر کړي، نو داود پاچا د هغو خلکو سرشمېرنه ونه کړه چې عمر ونه یې شل او یا له شلو کالو څخه لږ وو. ٢٤) یوآب د زرویه زوی په سرشمېرنې پیل وکړ، خو هغه دا کار سرته ونه رساوه. ځکه خدای اسراییلو ته د دې سرشمېرنې له امله سزا ورکړه، نو وروستی شمېر هېڅکله د داود د پاچاهۍ د تاریخ په رسمي کتاب کې ثبت نه شو.

د پاچا د شتمنی ناظران

٢٥ د عدییل زوی عزموت د پاچا د شاهي گودامونو مسوول ؤ. د عزیا زوی یوناتان د پاچا د نورو تحویلخانو چې په بنارگوتو، کلیو او د څارنې په برجونو کې وې، مسوول ؤ.

٢٦ د کلوب زوی عزري د هغو کارگرانو مسوول ؤ چې د پاچا په کروندو کې یې کښت کاوه.

٢٧ له رامه څخه شمعي د انگورو د تاکنونو مسوول ؤ او له شفام څخه زبدي د انگورو د شرابو د زېرمه کولو مسوول ؤ.

٢٨ له جدر څخه بعل حانان د غرونو په لوېدیځو لمنو کې د زیتونو د تېلو او د انځر د ونو مسوول ؤ او یوآش د زیتونو د تېلو د زېرمه کولو مسوول ؤ.

٢٩ له شارون څخه شطرای د هغو پادو مسوولیت په غاړه درلود چې د شارون په ډاگونو کې څرېدلې او د عدلائي زوی شافاط د هغو پادو مسوولیت په غاړه درلود چې په درو کې ساتل کېدلې.

٣٠ اسماعيلي عوییل د اوبنانو مسوول ؤ او د میرونوت څخه یحديای د څرو مسوول ؤ. ٣١ هاجري یازیز د رمو مسوول ؤ.

دا پورته ذکر شوي کسان د داود پاچا د شتمنی ناظران وو.

د داود ځانگړي مشاوران

٣٢ د داود پاچا تره یوناتان یو پوه مشاور او عالم ؤ. هغه او د حکموني زوی یحییل د پاچا د زامنو ښوونکي وو.

٣٣) اخیټوفل د پاچا مشاور ؤ او ارکي حوشای د پاچا ملگری او مشاور هم ؤ. (٣٤) له اخیټوفل څخه وروسته د بنیاه زوی یهویداع او ایباتار مشاوران شول.

یوآب د پاچا د لښکرو عمومي قوماندان ؤ.

داود او د خدای د کور د ودانولو نقشه

٢٨) داود پاچا د اسراییلو ټول مشران یعنی د قبیلو مشران، د هغو فرقو قوماندانان چې د پاچا خدمت به یې کاوه، د لښکرو نور قوماندانان، د شاهي شتمنی او د څارویو رسمي مسؤلان، د مانی درباریان او زړور جنگیالی - په اورشلیم کې راغونډ کړل.

٢٩) داود د هغوی مخې ته ودرېده او داسې وینا یې ورته وکړه: «زما ورونو او زما د قوم خلکو! ما غوښتل چې د لوظ د صندوق دپاره یو تلیپاتي کور ودان کړم، یعنی هغه صندوق چې زمونږ د څښتن خدای د پښو ایښودلو د چوکۍ دپاره وي. ما د کور د ودانولو دپاره چې د هغه د عزت دپاره دی، تیاری نیولی دی. (٣٠) خو خدای ماته وویل: ته زما کور نه شي جوړولی، ځکه چې ته یو جنگیالی یې او ډېره وینه دې تویه کړې ده. (٣١) بیا هم د اسراییلو څښتن خدای زه او زما اولاده د دې دپاره غوره کړي یو چې د تل دپاره په اسراییلو باندې پاچاهي وکړو. هغه یهودا د دې دپاره غوره کړ چې په اسراییلو کې مشره قبيله شي. بیا څښتن له یهودا څخه زما د پلار کورنی غوره کړه او رضا یې دا وه چې د هغې کورنی څخه زه د ټولو اسراییلو پاچا شم. (٣٢) څښتن راته ډېر زامن راکړل او له هغوی ټولو څخه یې سلیمان غوره کړ چې زما په ځای اسراییلو پاچا شي. (٣٣) څښتن ماته وویل: ستا زوی سلیمان به زما کور ودان کړي. ما هغه غوره کړی دی چې هغه به زما زوی او زه به د هغه پلار یم. (٣٤) که چېرې هغه تل زما د حکمونو او قوانینو پوره اطاعت وکړي، لکه څنګه چې یې اوس کوي، زه به د هغه پاچاهي د تل دپاره ټینګه وساتم.

۸) زما خلکو، تاسو د خښتن د قوم څخه یی چې دلته له ټولو اسراییلو څخه راغونډ شوي یی. اوس خدای شاهد دی او تاسو هم شاهدان یی، زه غواړم چې تاسو دا وعده وکړئ چې د خښتن خدای د هر امر اطاعت به په غور سره کوئ. بیا به دا ځمکه ستاسو وي او تاسو کولای شئ چې دا د تل دپاره راتلونکو نسلونو ته د میراث په توگه پرېږدئ.

۹) زما زویه سلیمان، زما خدای وپېژنه او د زړه له کومي او په خپلې رضا سره د هغه خدمت کوه. هغه ستا د ټولو فکرونو او خیالونو څخه خبر دی، نو که چېرې د هغه په لټه کې اوسې، هغه به پیدا کړي. خو که چېرې د هغه څخه مخ وگرځوې، هغه به د تل دپاره تارډ کړي. ۱۰) ته باید په دې پوه شې چې خښتن د دې دپاره غوره کړی یې چې د هغه د عبادت کولو دپاره کور ودان کړي. ډاډه اوسه او هغه کار وکړه چې تاته درسپارل شوی دی.»

۱۱) وروسته له دې چې د داود خبرې پای ته ورسېدلې، هغه سلیمان ته د خدای د کور د ودانولو نقشې ورکړې چې په کې برنډه، تحویلخانې، د دوهم پوړ او دننۍ کوتې او ډېر سپېڅلی ځای شامل ؤ چېرته چې د گناه دپاره کفار ادا کېږي. ۱۲) هغه سلیمان ته د خښتن د کور د گردچاپېره حوډلیو او کوتو دپاره خپلې ټولې نقشې ورکړې او د هغو کوتو دپاره یې هم نقشې ورکړې چې د کور خزانې او هغه سوغاتونه په کې ذخیره کېدل چې خدای ته وقف شوي وو.

۱۳) داود سلیمان ته د کاهنانو او د لاویانو د ډلو د وظیفو دپاره، همدارنگه د هغه کار دپاره چې د خښتن په کور کې ورته اړتیا وه او په هغه شیانو باندې د پام کولو دپاره چې په عبادت کې ورڅخه کار اخیستل کېده، نقشه ورکړه. ۱۴) هغه سلیمان ته وویل چې څومره سره او سپین زر د خدای د کور د مختلفو شیانو د جوړولو دپاره په کار دي، ۱۵) - ۱۶) چې په کې خراغدانونه، خراغونه، د سپینو زرو مېزونه او د سرو زرو هر مېز چې ورباندې هغه ډوډۍ ایښودل کېده چې خدای ته وړاندې کېدله، شامل وو. ۱۷) هغه دا لارښوونه هم ورکړه چې څومره سوچه سره زر دې په پنجو،

د وینې د شیندلو په کاسو، په پیالو او په نورو کاسو کې ترې کار واخیستل شي، خومره سپین او سره زر دې د پشقابونو په جوړولو کې (۱۸) او خومره سوچه سره زر دې د خوشبویی د سوځولو په قربانگاه او د هغې جنگي گاډۍ په جوړولو کې ترې کار واخیستل شي چې د هغو اسماني مخلوقاتو دپاره وه چې خپل وزرونه یې د خښتن د لوظ د صندوق دپاسه خپاره کړي وو.

(۱۹) بیا داود سلیمان ته وویل: «د دې نقشې ټول تفصیل د خدای له لارښوونې سره سم لیکل شوی دی او هغه یې ماته روښانه کړي دي. (۲۰) قوي او زړور اوسه، په کار پیل وکړه او هېڅ شی مه پرېږده چې ستا د لارې خنډ شي. زما خښتن خدای ستا سره مل دی. هغه به دې یوازې پرېږدي، خو تر هغه وخته پورې به ستا سره پاتې شي، ترڅو چې د خښتن د کور کار پای ته ورسېږي. (۲۱) کاهنانو او لایوانو ته خپلې وظیفې ورسپارل شوې دي او هر ډول ماهر کارگران راضي دي چې ستا سره مرسته وکړي. همدارنگه خلک او د هغوی مشران به هر هغه څه کوي چې ته یې ورته وايي.»

د خښتن خدای د کور د ودانولو دپاره سوغاتونه

۲۹ (۱) داود پاچا ټولې غونډې ته دا اعلان وکړ: «زما زوی سلیمان خدای غوره کړی دی، خو هغه لا تر اوسه ځوان دی او تجربه یې لږه ده. دا کار چې کېدونکی دی ډېر لوی دی، ځکه چې دا د خلکو دپاره یوه ماڼۍ نه ده بلکې د خښتن خدای دپاره کور دی. (۲) ما په ټول زیار د خپل خدای د کور دپاره مواد تیار کړل لکه سره او سپین زر، برنج، اوسپنه، لرگي، د عقیقو تېرې، رنگین غمي، هر ډول نورې گران بیه تېرې او په پوره اندازه د مرمرو تېرې.»

(۳) د دې شیانو سره سره چې ما تیار کړي دي، زما د مینې له امله چې د خدای له کور سره یې لرم، په لاندې ډول مې له خپلې ځانگړې شتمنۍ څخه سره او سپین زر ورکړي دي: (۴) د اوفیر د

۱۰۰ ټنو څخه زیاتو د بنو سرو زرو او د ۲۴۰ ټنو سپینو زرو څخه به د دېوالونو په پوښولو کې کار واخیستل شي (۵) او کسبگر به هم د سرو او سپینو زرو د ټولو شیانو په جوړولو کې ورڅخه کار واخلي. اوس بل څوک حاضر دی چې د خښتن د کور د ودانولو دپاره د نذرانې په ورکولو سره خښتن ته خپله وقفېدنه وښايي؟»

(۶) - (۷) وروسته له دې چې داود له خبرو څخه وزگار شو، د کورنیو مشرانو، د قبیلو مسؤولانو، د لښکرو قوماندانانو او د پاچاهۍ د چارو مسؤولانو په خپله خوښه د خدای د کور د کار دپاره سوغاتونه ورکړل. په دغو سوغاتونو کې ۱۷۰ ټنه سره زر، ۳۴۰ ټنه سپین زر، ۶۱۰ ټنه برنج او ۳۴۰۰ ټنه اوسپنه شامله وه. (۸) هرچا چې قیمتی تیرې درلودلې هغه یې هم د خښتن د کور خزانې ته ورکړلې او یحییېل چې د جرشون له طایفې څخه ؤ د هغې ساتنه یې کوله.

(۹) خلک ډېر خوشحاله وو چې دومره شیان د زړه له کومي خښتن ته ورکړل شول او داود هم ډېر زیات خوشحاله ؤ.

داود او د خښتن ستاینه

(۱۰) داود د ټولې غونډې په مخکې د خښتن ستاینه وکړه:

«ای خښتنه، زه له شروع نه تر پایه ستا ستاینه کوم! ته هغه خدای یې چې زموږ نیکه یعقوب ستا عبادت کاوه. (۱۱) ای خښتنه، ته لوی، قوي، ځلانده او له جلال او شان او شوکت څخه ډک یې. په اسمان او ځمکه کې هرڅه ستا دي او ته پاچا او په ټولو کایناتو باندې واکمن یې. (۱۲) ټوله شتمني او درنښت ستا له خوا دی. ته په هر شي باندې په خپل زور او واک سره حکمراني کوي او ته کولای شې چې له هرچا څخه لوی او قوي سړی جوړ کړې. (۱۳) اوس ای زموږ خدایه، موږ ستا

شکر ادا کوو او ستا د جلال خخه د ډک نوم ستاینه کوو.

۱۴) بیا زه خوک یم او زما قوم خوک دی چې د داسې سوغاتونو د وړاندې کولو لیاقت ولرو؟ مونږ دا دعوه نه لرو چې خه شی تاته درکوو، ځکه هرڅه چې لرو هغه ستا دي او ستا د مال خخه مونږ تاته دا هرڅه وړاندې کړل. ۱۵) مونږ د خپلو نیکونو په شان یوازې پردي او زر تلونکي یو چې یو خه موده دلته په ځمکه باندې ژوند کوو. مونږ به زر د هغې سیوري په شان پناه شو چې ناڅاپه ورکېږي او هېڅ هیله نشته چې دوام ولري.

۱۶) ای زمونږ څښتنه خدایه! مونږ دا ټول شیان ستا د کور د ودانولو دپاره راوړي دي، هغه کور چې ستا د نوم د عزت دپاره دی. دا ټول ستا دي او تا مونږ ته راکړي دي. ۱۷) ای زما خدایه، زه پوهېږم چې ته د هرچا زړه ازمايي او له هغو خلکو خخه خوشحاله یې چې صادق دي. ما په اخلاص او رضایت سره دا ټول شیان درکړي دي او هغه خلک چې دلته راغونډ شوي دي ما ولیدل چې هغوی د څومره خوشحالی سره تاته نذرانې راوړې دي. ۱۸) ای څښتنه، زمونږ د نیکونو ابراهیم، اسحاق او یعقوب خدایه! تل دا شوق د خپلو خلکو په زړونو کې قوي وساته چې د دوی زړونه تاته وفادار پاتې شي. ۱۹) زما په زوی سلیمان کې داسې شوق پیدا کړه چې په پوره توګه ستا د هر امر اطاعت وکړي او هغه د عبادت ځای ودان کړي، د کوم دپاره چې ما دا سوغاتونه تیار کړي دي.»

۲۰) بیا داود ټولو خلکو ته حکم وکړ: «د خپل څښتن خدای ستاینه وکړئ!» نو ټولې غونډې د څښتن، یعنې د هغوی د نیکونو خدای ستاینه وکړه او څښتن ته په سجده او پاچا ته د درنښت په خاطر تیب شول.

سليمان او د پاچاهي تاج

٢١) په راتلونکې ورځ اسراييليانو زر غويان، زر پسونه او زر وري حلال کړل او د سوځېدونکو نذرانو په توگه يې د خښلو له نذرانو سره خښتن ته وړاندې کړل. نورې ډېرې قربانۍ هم د اسراييليانو په خاطر وړاندې شوې. ٢٢) نو په هغه ورځ هغوی په ډېرې خوشحالي د خښتن په حضور کې خوراک او خښاک وکړ.

هغوی سليمان د دوهم ځل دپاره پاچا اعلان کړ. خلکو د خښتن په نوم د سليمان سر د زيتونو په تېلو غوړ کړ چې دا خبره په ډاگه شي چې سليمان به د هغوی پاچا وي. هغوی د صادق سر هم په تېلو غوړ کړ چې دا وښايي چې صادق د هغوی کاهن دی.

٢٣) په دې توگه سليمان د خپل پلار داود نه وروسته د خښتن د پاچاهي په تخت باندې کښېناست. هغه يو بريالی پاچا ؤ او د اسراييلو ټول قوم د هغه اطاعت کاوه. ٢٤) ټولو مامورانو او عسکرو او د داود نورو ټولو زامنو دا وعده وکړه چې د سليمان پاچا سره به وفادار وي. ٢٥) خښتن د سليمان څخه يو لوی پاچا جوړ کړ او ټول قوم د هغه شهرت ته حيران ؤ. په حقيقت کې خښتن د نورو پاچاهانو په پرتله چې په اسراييلو باندې يې پاچاهي کړې وه سليمان ته ډېر شان او شوکت ورکړ.

د داود مړينه

٢٦) - ٢٧) د يسي زوی داود څلوېښت کاله د ټولو اسراييلو پاچا ؤ. هغه په حبرون کې اووه کاله او په اورشليم کې يې درې دېرش کاله پاچاهي وکړه. ٢٨) داود شتمن او عزتمن ؤ او په زوروالي کې يې د دې نړۍ څخه سترگې پټې کړې. بيا د هغه زوی سليمان پاچا شو.

٢٩ داود چې د خپلې پاچاهۍ په دوران کې هرڅه کړي دي له شروع نه تر پایه پورې، د تاریخ په هغو کتابونو کې شامل دي چې درې نبيانو يعنې سموييل، ناتان او جاد ليکلي دي. (٣٠) هغوی د داود د قوي پاچاهۍ او د هغو پېښو په اړه وليکل چې نه يوازې په هغه بلکې په اسراييلو او په نورو پاچاهيو باندې هم تېرې شوې وې.